

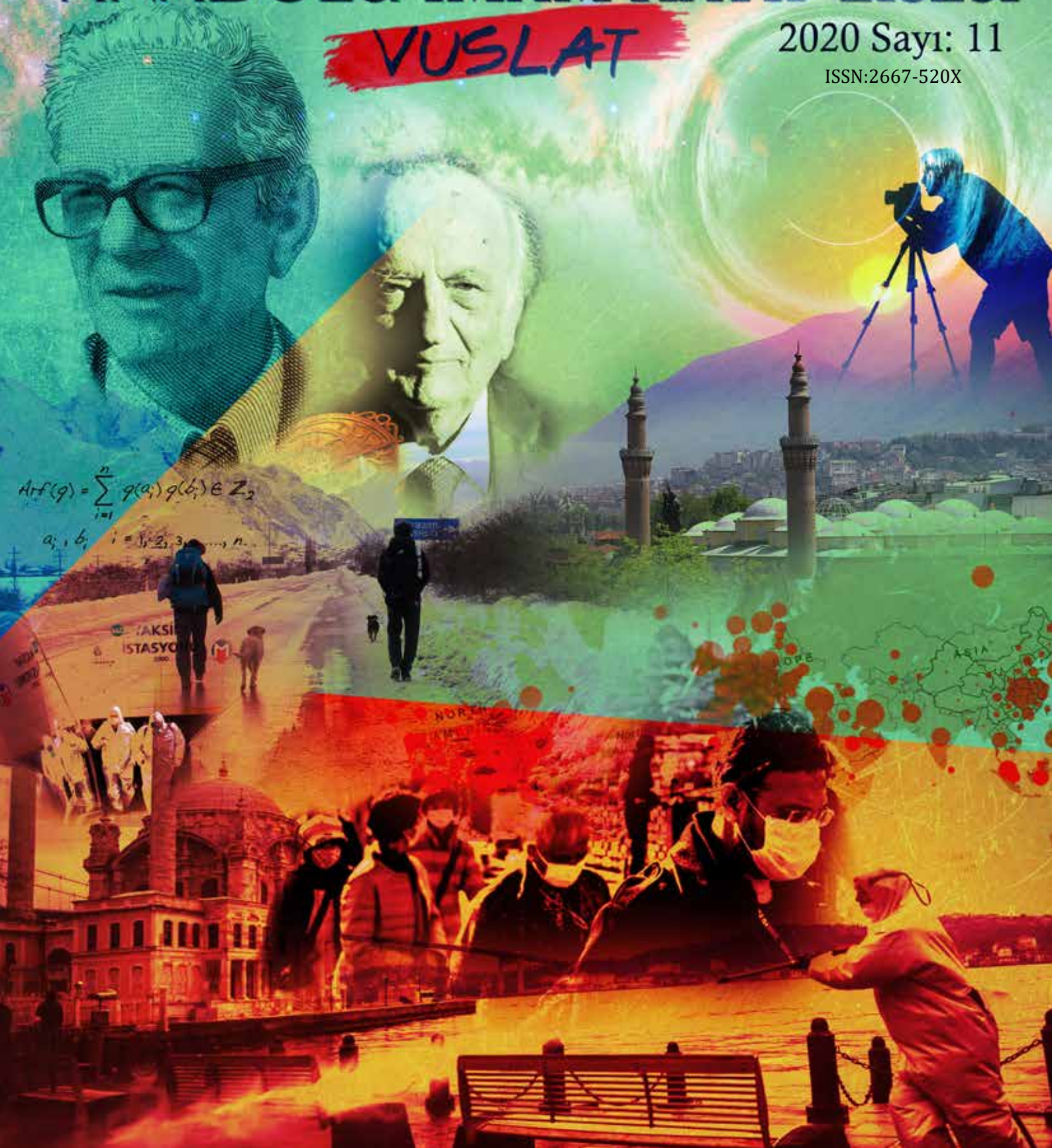
BEYOĞLU

ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

VUSLAT

2020 Sayı: 11

ISSN:2667-520X

$$A \cup B = \sum_{i=1}^n g(a_i) g(b_i) \in \mathbb{Z}_2$$

$a_i, b_i, i = 1, 2, 3, \dots, n$

AKSİ
İSTASYON

NORTH
AMERICA

LOVE

ASIA

...Kendi Ellerinizle Kendinizi Tehlikeye Atmayınız...

...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

Bakara Suresi 195

İMTİYAZ SAHİBİ

BEYOĞLU ANADOLU
İMAM HATİP LİSESİ
adına
MAHMUT YELEK

TETKİK EDEN

İSHAK AYDIN

YAYIN KURULU

SÜLEYMAN OCAKCI
HAKAN KELEŞ
M.SALİH ÖZDEMİR
ENGİN ÖZDEMİR
FAZLULLAH SANCAR

TASARIM

CİHAT ACAR

KAPAK

CİHAT YILMAZ

İRTİBAT

İmrahor Cad. No:88
Sütlüce Beyoğlu/İstanbul
0212 210 24 13
0212 210 24 14
www.beyogluanadoluihl.k12.tr
beyogluanadoluihl@hotmail.com

/beyogluanadoluihl

Pandemi süreci hayatı yavaşlattıysa da bizleri durduramadı...

Mahmut YELEK
Okul Müdürü

Değerli öğretmen arkadaşlarım, sevgili öğrenciler ve kıymetli okurlarımız,

Tüm bir dünyanın ibret dolu bir imtihan sürecinden geçtiği şu günlerde hepimiz kendi özümüze yönelme ve iç dünyamızı aydınlatma imkanını daha fazla elde etmiş bulunuyoruz. Sosyal mesafe kurallarına riayet etmek zorunda olmamıza binaen, okulumuz eğitim hayatına başladığı günden bu yana ilk defa böylesine mahzun bir mizaca bürünmüş durumda. Öğretmen ve öğrencilerimizin uzaktan eğitim olanakları ile eğitim faaliyetlerini sürdürmesine binaen, bizler de geleceğin yazarlarının yetiştiği dergimizin yeni sayısını öğrencilerimizin katkıları ve emekleri ile hiç ara vermeksizin çıkarmanın haklı mutluluğunu yaşamaktayız.

Covid-19 pandemisinin tüm dünya gündemini meşgul ettiği bu zaman diliminde, bizler de konu ile ilgili güncel bir araştırma yazısı yayınladık ve böylece dünya gündeminden uzak kalmak istemedik. Nihayetinde bilim dünyasının yepyeni bir virüs salgınına araştırmak zorunda oluşu, böylesine önemli bir güncel hadiseye dair doğru ve yanlış bilgilerin harman olarak, olabildiğince karmaşık ve kirliliğin yığın halinde internet aleminden akıllı telefonlarımıza ve bu yolla evlerimize kadar ulaşmasına vesile olabiliyor. Bu durumda konunun cürufundan sıyrılmış hakikat boyutunu, ibretler sunması açısından değerli bir araştırma eşliğinde sizlere sunmayı arzulamış olduk.

Bilimsel araştırma sürecinin köklerimizden ilham alınarak gerçekleştirilebilmesi noktasında bizlere kütüphaneler dolusu bilgiler ve ilhamlar sunan Fuat Sezgin Hocamızı da bu sayımızda yeri gelmişken hatırlamak ve hatırlatmak istedik. Televizyonlarda ve sosyal medya sitelerinde kasıtlı olarak karşı karşıya getirilmek istenen "din ve bilim" konularında, Müslümanların tarih boyunca ve özellikle batı için ortaçağın karanlık bir dönem olarak adlandırıldığı yedi yüz yıl boyunca İslam inancından güç ve ilham alarak geliştirdikleri pozitif bilimler alanındaki çalışmalarından ders alınması bizlerin de daimi bir arzusudur. Bu uğurda her gün 17 saat boyunca çalışmayı adet edinen ve 27 farklı dili öğrenerek dünya çapında araştırmalar yapan Fuat Hoca'nın asla unutulmaması gereken çalışmalarını gençlerimize her fırsatta hatırlatmak gayesindeyiz.

Uzayın derinliklerinden merakımızı cezbeden kara delikler konusu ile ilgili bir makalemiz ve klinik psikoloji alanında çokça bahsedilen Pavlov'un köpekleri hakkındaki bir araştırmamız da bu ay incelemiş olduğumuz diğer bilimsel konular arasında yer alıyor.

Tamamıyla bilimsel içerikli bir dergi sunmayı elbette ki planlamadık. Bu konuların dışında kalan dergimizin sayfaları arasında, sosyal hadiseler içerisinde unutulmaz bir yere sahip olan "Muhacir olmak" konusu ve şiir incelemelerimiz de yer alıyor. Ulu Şehir Bursa'yı yine sayfalarımız arasında geziyor ve Zamanın Seyyahları başlıklı öykümüzde sizleri farklı zaman dilimleri arasında fantastik bir geziye davet ediyoruz. Fiziksel anlamda gezmeye imkanımız olmayan bu imtihanlı zaman diliminde, "Çok gezen mi bilir çok okuyan mı?" paradoksunu yeniden sorgulamanın da tam zamanı olduğunu düşünüyoruz.

Pandemi süreci öncesinde okulumuzca gerçekleştirdiğimiz sportif faaliyetlerimizi ve sosyal etkinlik çalışmalarımızı da unutmamak ve pandemi süreci atlatılır atlatılmaz inşaallah daha fazlasını gerçekleştirmek üzere dergimizin ilerleyen sayfaları arasında yayınlamış bulunuyoruz. Bu vesileyle hep birlikte pandemi sürecini kolaylıkla atlatabilmek üzere dualar etmemiz gerektiğini hatırlatmış olmak isteriz.

Tüm dünyada hayat yavaşladıysa da bizler mümkün olduğunca dur durak bilmeden dergimizin bu sayısı ile sizlerle buluşmayı gaye edindik. İnşallah ilk fırsatta tüm eğitim çalışmalarımızı ve etkinliklerimizi hep birlikte kaldığı yerden devam ettiririz. Bu vesileyle hepinize iyi okumalar dilerim.

İçindekiler

04 VEFA VE EMPATİ

06 KORONAVİRÜS
NEDİR?

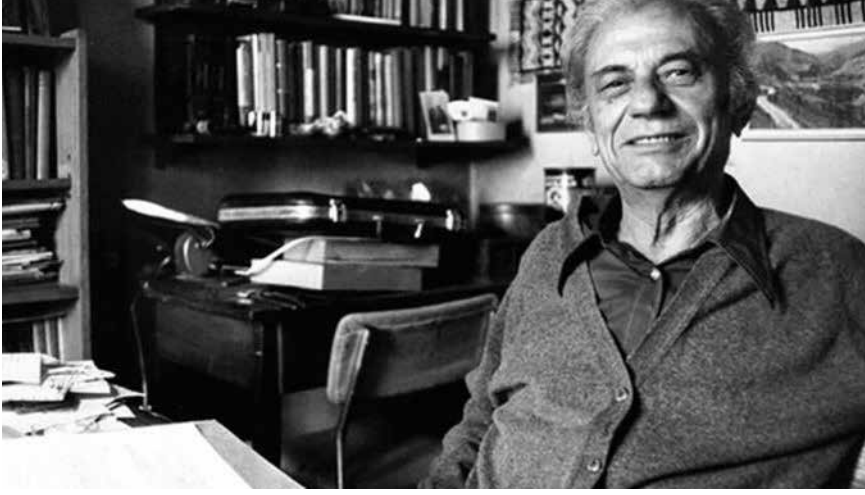
08 İNSAN
NEDİR ?

11 BİR HADİS

12 ÖĞÜTÜLMEMİŞ
BUĞDAYLAR

21 SORUYORUM
KENDİME

22 CAHİT ARF

Cahit Arf, 1910 yılında Selanik'te doğmuştur. Balkan Savaşları'nın başlamasıyla ailesi İstanbul'a göç etmiştir. Bir süre yer değiştirdikten sonra ilkokul 5. sınıftayken İzmir'e yerleşmiştir. Burada tanıştığı bir öğretmen sayesinde matematikle ilgilenmeye başlamıştır. Lise yıllarında arkadaşlarının çözemediği soruları çözen Arf'ın yeteneği ailesi tarafından fark edilerek Fransa'daki St. Louis Lisesi'ne okumaya gönderilmiştir. Benim düşünceme göre bu gelişme ünlü matematikçinin yolunu açmış ve kendisine çokça katkıda bulunmuştur.

24 ULU ŞEHİR BURSA

Bursa, Türkiye'nin bir ili ve en kalabalık dördüncü şehridir. 2018 itibarıyla 2.901.396 nüfusa sahiptir.

26 ZAMANIN SEYYAHLARI

Sıcak bir yaz günüyü. Her ne kadar havuza girip çıksak da kardeşlerim ve ben bu hararetili havada fazlasıyla bunatıyorduk.

28 VECD

Sıkılacağı gelir insanın Bedmeşt olunca İçip acı mayiyi ve Bir o kadar nuşin

30 BU DÜNYA HEPİMİZİN

Dünya birçok hayvan barındırıyor içinde: Hayvanlar, mantarlar, insanlar, böcekler, çiçekler

32 KARA DELİKLER

Kara delikler; uzayda bulunan ve hiçbir şeyin ondan kaçamadığı, her şeyi hatta ışığı bile içine çeken aşırı aşırı güçlü çekim kuvvetine sahip bir kozmik gök cisimleridir.

34 YAŞAM ARAYIŞI

Artık insanoğlunun Dünyaıda yaşayamayacağı bir zaman dilimindeyiz. Dünya artık eskisi kadar güzel değil ve yaşam olmayan Marstaki gibi yeryüzünde de toz fırtınaları dinmek bilmemektedir.

36 İKİ DAMLA YAŞ

Hissediyordum o gaz kokusunu, Gidiyordum artık hep içinde olduğum o araba. Götürüyordum anılarımı, kardeşlerimi, Ama onları temizlemeye yetiyordu bir damla .

46 BAKETBOL

Günümüzde dünyanın en popüler spor branşlarından biri olan basketbol, aslında oldukça yeni sayılabilecek bir spor dalıdır. Modern anlamda basketbolun mucidi Kanadalı bir beden eğitmeni olan Dr. James Naismith'dir

38 PROF.DR.FUAT SEZGİN ESERLERİ TAHLİLİ

Prof. Dr. Fuat Sezgin 24 Ekim 1924'te Bitlis'te doğdu. Babası Mirza Mehmet Efendi, annesi Cemile Hanım'dır.19 yaşında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Şarkiyat Bölümü'ne kaydoldu.

42 FOTOĞRAFÇILIK SANAT MI YOKSA ZANAAT MI?

Günümüzün gelişen teknolojisinde fotoğraf hayatımızın ayrılmaz bir parçası oldu.

49 OKULUMUZDAN ETKİNLİKLER

VEFA VE EMPATİ

Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkan ve Dünya'da büyük bir salgına yol açan koronavirüs, diğer adıyla Covid-19 virüsü, hayatımızı etkilemeye devam ediyor. Dünyanın pek çok ülkesinde can almaya, insan hayatını olumsuz etkilemeye de... Dünyadaki vaka sayısı 1 milyonu (13 Nisan itibariyle) aşmışken ülkemizde ise 11 Mart itibariyle ilk korona virüs vakası açıklandı. Bugün itibariyle de vaka sayımız maalesef altmış bine dayanmış durumda. Bizler bu süreçte "Hayat Eve Sığar" , "Evde Kal" sloganlarıyla evlerimizden çıkmamaya, öğretmenler ve öğrenciler olarak "işimizi gücümüzü" evimizde sürdürmeye devam ediyoruz. Eğitim Bilişim Ağı (EBA) ve Uzaktan Eğitim süreci ile de dışarıda kalan hayata ucundan kıyısından tutunmaya çalışıyoruz. Ödevlerimizi yapıyor, sorumluluğumuzu yerine getiriyor, önce kulluk sonra da vatandaşlık bilinciyle evlerimizde kalıyoruz.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın Covid-19 virüsü sebebiyle 17 Mart 2020 tarihi itibariyle okulları iki hafta süreyle tatil etmesi sonucunda başlayan sürecin ilk haftası tatil olarak geçilirken, ikinci haftası Türkiye'de en geniş kapsamlı Uzaktan Eğitim sürecine vesile olmuştur. Bu tarihten kısa bir süre önce başlayan EBA AKADEMİ uygulaması, özellikle 11. ve 12. Sınıfların bu süreçte eğitimlerini takip etmeleri açısından önemli bir imkan haline gelmiştir. Öğrenciler bu uygulamayla uzaktan eğitim sürecinde hem üniversiteye hazırlık aşamasında herhangi bir eksikliğe uğramamış hem de okul derslerinin işlenişi ile ilgili asenkron bir şekilde sürece dahil olmuşlardır. Aynı zamanda ilköğretim kademesinden ortaöğretimin son sınıf kademesine kadar, EBA işlerliğini her alanda sürdürmüştür. Derslerin yanı sıra, özellikle ilköğretim alanına yönelik kültürel, sanatsal faaliyetler de içerik olarak EBA'da bulunmaktadır. Bu anlamda öğrencilere ücretsiz internet kullanımı da verilmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığı uzaktan eğitim sürecinin ikinci haftası ve 30 Nisan'a kadar uzayan süreçte, öğrencilere EBA'nın yanı sıra televizyon aracılığıyla da eğitim imkanı sunmuştur. Böylece belirli saatler ve günlerde belirli dersler, alanında uzman

öğretmenler tarafından televizyon ekranlarında anlatılmış, gerekli bilgilendirmeler sağlanmıştır. Bunun yanı sıra EBA ve EBA Akademi üzerinden öğrenciler ve öğretmenler etkileşim kurabilmiş, çeşitli raporlandırmalar, portfolyolar, öğretmenlerin takibine sunulmuştur.

Öğretmen eğitimleri ile ilgili olarak da EBA içerikleri yeniden tasarlanmış, hizmet içi eğitim faaliyetleri kapsamında müze eğitimi, çeşitli yazar ve sanatçılarla röportajlar-söyleşiler, mini bilgi videoları öğretmenlerin hizmetine sunulmuştur.

Biz öğretmen ve öğrencilere düşen görevimiz ise oldukça açıktır: Mümkün olduğunca sosyal izolasyonu sağlayarak, derslerimizde aktif devamlılığı sürdürmek. Sosyal izolasyonu sağlarken de bunu sadece kendi açımızdan değil, çevremizdeki yakınlarımız, eşimiz, dostumuz açısından da düşünerek sağlamalıyız. "Empati ve Vefa" kavramlarını hayatımızın merkezine alarak anlamlandırabilmenin farkında olmalıyız.

Bugünlerde sık sık karşımıza çıkan bu iki kavram, saatsiz bir zaman diliminden kopmuş gelmiş gibi görünüyor. Gün içinde "öylesine" kullandığımız bu hazinelerin gün ışığına çıkması için tarihin tozlarının üstlerini örtmesi gerekiyormuş demek

ki. Ya da kelimelerin içinin boşalması, bizim onlara kendilerinin olmayan anlamları yüklememiz. İşte bugünler, bizim bu anlamları onlara geri verme zamanımızın bir işareti gibi. TDK, "vefa" kelimesi için "Sevgiyi sürdürme, sevgi, dostluk bağlılığı" anlamını kullanmış. Empati için ise en yalın tabiriyle "duygudaşlık". Bugün bu anlamlarıyla kullandığımız ise şüpheli. Ama bu kelimeleri bundan sonrası için hor kullanmamak gibi bir lüksümüz var artık. Kelimelerin içini doldurabilmenin dayanılmaz hafifliğini göz ardı edemeyecek zamanı çoktan geçtik. Yolun ucunda duran çiçekleri koparmadan toplamanın yolu basit: Dışarı çıkmamak ve dışarı çıkma mecburiyeti olma durumlarında da mümkün olduğunca önlemimizi almak. Bunu da bize yakışan tarafıyla "vefa" ve "empati" duygusuyla yapmak. Kendimizi korumanın yanı sıra başkalarını, özellikle altmış beş yaş üstü yaşlılarımızı korumak için bunu yapmak durumundayız.

Hiç şüphesiz vefa genç bir kelimedir, ve en çok gençlerin üzerinde güzel durur. Üzerime giydiğimiz vefa hırkasını bugünlerde hiç çıkarmamak dileğiyle...

KORONAVİRÜS NEDİR ?

İnsanlarda ve hayvanlarda hastalığa yol açabilen ve birçok türü bulunan virüslere "Koronavirüs" denilmektedir. İnsanlarda genellikle soğuk algınlığına yol açan bu virüsler hayat kayıplarına varan tablolara da neden olabilmektedir. 2002 yılında Çin'in Guangdong Eyaleti'nde başlayan SARS-CoV virüsü salgını dünya genelinde 17 ülkeye yayılmıştır. Bu salgında 8098 kişi hastalığa yakalanmış ve 774 kişi hayatını kaybetmiştir. 2012 yılında Suudi Arabistan'da başlayan MERS-CoV virüsü salgını ise dünya genelinde 27 ülkeyi etkilemiş, salgına yakalanan 2499 kişiden 861'i hayatını kaybetmiştir.

2019-nCoV Akut Solunum Yolu Hastalığı nasıl ortaya çıkmıştır?

2019 yılının son günlerinde Çin'in Hubei Eyaleti'ne bağlı Wuhan şehrinde hastaneye başvuran pnömoni vakalarında bir kümelenme olduğu fark edilmiştir. İlk vakalar, epidemiyolojik olarak Wuhan'daki bir hayvan pazarı ile ilişkilidir. 27 Aralık 2019 tarihinde Wuhan'daki bir hastaneye ağır pnömoni tanısıyla üç hasta yatırılmıştır. İlk vaka, Wuhan'daki hayvan pazarında balık satıcısı olan 49 yaşında bir kadındır. Bu vakada hastalık, 23

Aralık 2019 tarihinde ateş, öksürük ve göğüste sıkışma hissiyle belirti vermiştir. Dört gün sonra ateşi düşmüş, öksürük ve nefes darlığı ise artmıştır ve Toraks BT’de pnömoni ile uyumlu bulgular görülmüştür. İkinci hasta, hayvan pazarından sıklıkla alışveriş yapan 61 yaşında bir erkektir. Bu vakede, ateş ve öksürük 20 Aralık 2019 tarihinde başlamıştır. Hasta bir hafta sonra solunum sıkıntısı ile hastaneye başvurmuştur. Hastanede ilk iki gün içinde giderek kötüleşmiş ve entübe edilerek mekanik ventilatöre bağlanmıştır.

Nasıl bulaşmaktadır?

İlk hastalarda alınan örnekler bilinen birçok patojen için test edilmiştir. Yarasa SARS-CoV virüsüne yüzde 85 oranında benzerlik gösteren yeni bir Coronavirus (2019-nCoV) tanımlanmıştır. Virüsün damlacık ve yakın temas ile bulaştığı tespit edilmiştir. 1 Ocak 2020 tarihinde virüsün çıkış yeri olduğu düşünülen Wuhan’daki hayvan pazarı kapatılmıştır.

2019-nCoV korona virüsü belirtileri Nelerdir?

Hastalığın erken evre belirtileri; öksürük, göğüs- te sıkışma, ateş ve nefes darlığı olarak sıralanabilir. İlerleyen evrelerde öksürük ve nefes darlığı artabilir, solunum sıkıntılarının yanı sıra pnömaniye benzer bulgular görülebilir.

Koronavirüs görülen ülkelere seyahat edecek kişilerin dikkat etmesi gerekenler:

- Hasta insanlarla temastan kaçınmalıdır. Mümkünse en az 1 metre uzakta bulunmalıdır.
- Hastaların yoğun olarak bulunması nedeniyle zorunlu kalınmadıkça sağlık merkezlerine gidilmemeli, sağlık kuruluşuna gidilmesi gereken durumlarda diğer hastalarla temas en aza indirilmelidir.

- Yaşlı ve altta yatan hastalığı olanlar riskli bölgeye yolculuklarını izleyen doktorlarına ve seyahat sağlığı personeline danışarak planlanmalıdır.
- Gıda güvenliği önerilerine dikkat edilmelidir. Çiğ süt ve hayvansal ürünler tüketmemeye çalışılmalı, çiğ tüketilecek sebze ve meyveler iyice yıkanarak tüketilmelidir.
- Yabani ve evcil hayvanlarla (canlı veya ölü) ile temastan kaçınılmalıdır.
- El temizliğine özen gösterilmelidir. Eller sık sık su ve sabunla yıkanmalı veya alkollü el antiseptiği ile temizlenmelidir.

Koronavirüsü Tedavisi

Korona virüsünün şu anlık bilinen bir tedavisi yoktur. Ancak yapılan araştırmalarda sıtma ve Hiv ilaçlarının korona virüsünü zayıflattığı ortaya çıkarılmıştır.

Ölü Ve Enfekte Olan Kişi Sayısı Kaçtır ?
(15.03.2020)

Dünya genelinde şimdiye dek 155 binden fazla vaka tespit edilen korona virüsten 5900’e yakın insan hayatını kaybetti.

İştahsızlık ve kilo kaybı

Ateş

Halsizlik ve durgunluk

Karın bölgesinin şişmesi

Görme sorunları, gözün sulanması ve gözde renk değişimi

Solunum sorunları ve nezle

Denge sorunları

Genel psikolojik durumda değişme, mutsuz ifade

Kaynaklar

<https://www.guven.com.tr/>

İNSAN NEDİR ?

“İnsan nedir?” diye bir soru soracak olsak nasıl bir cevap verirsiniz ? Veya insan hangi şartlarda insan olur diye sorsak. Evet tarih boyunca birçok filozof bu ve bu tarz soruların peşine düşmüş. Her biri farklı cevaplar vermiş. Ve onların cevapları toplumu yönlendirmiş, toplumun hayat görüşünü oluşturmuş. Peki bu cevapları inceleyecek acaba hangi cevaplar “insan”ı tamamıyla kapsar ? Veya cevapların doğruluğunun ölçütü, parametresi var mıdır? İşte bu yazımda bu sorulara cevap ve cevaplar aramış, birisi felsefe alanında çalışmalarıyla bilinen Prof. Dr. İhsan Fazlıoğlu, diğeri İranlı Sosyolog ve Aktivist Ali Şeriatî olmak üzere iki farklı kişiden bahsedeceğim. Onların insana yaklaşımı ve farklı yaklaşımlara olan eleştirileri ve tavırlarına değineceğim.

Öncelikle Prof. Dr. İhsan Fazlıoğlu'nun insana yaklaşımından bahsedelim. Kendisi her şeyden önce insanı

bir soru olarak tanımlıyor ve insan başlı başına bir sorudur diyor. Ve insanın üçlü bir yapısı olduğunu belirtiyor. Bunlar insanın hissi yönü, vicdani yönü ve akli yönü. İşte daha sonra insan sorusuna verilen cevaplara yaklaşımını, cevapların bu yapıya olan uyumu belirliyor. Böylece kendisine üç tane ölçüt belirlemiş oluyor. Bu üç yapıdan herhangi birini ihmal eden anlayışların insan sorusuna tam bir yanıt olamayacağından insanda bunalıma neden olacağını ve insanın kendini imhasını doğuracağını söylüyor. Bu üç yapıdan yalnızca hissiyata, duylara ağırlık veren yanıtların hayvaniliğe, yalnızca duyguya, vicdana önem verenlerin mistikliğe, yalnızca düşünceleri, akli öne çıkartanların ise vahşete neden olduğunu belirtir. Tarih boyunca çok az yanıtın insanın bu üç yönünü beraberce kapsadığını ve insana bir saadet ortamı sağladığını söyler.

Tarih boyunca beş yanıtın

insanın lehinde mi aleyhinde mi olduğunu belirlemek için ise beş temel ilke belirliyor. Bu beş temel ilkeyi insanı yani soruyu koruyan sınırlar olarak nitelendiriyor. Yani bu beş ilkeyi aslında insanın hem hissi hem vicdani hem de akli yapısını koruyan kendi deyimıyla “olmaz-ise-olmaz mukavvim unsurlar” olarak görüyor. Şimdi bu beş unsura değinelim.

Bunlardan birincisi insanın canının korunmasıdır. Fazlıoğlu bir yanıtın hem kendisini benimseyenin hem de karşı çıkanın canını koruması gerektiğini belirtiyor. Gerekçe olarak da bir yanıt insanın canını yani beşeriyetini koruyamazsa insanın yani sorunun ortadan kalkacağını öne sürüyor.

İkinci olarak her yanıtın insanın akıl sağlığını koruması gerektiğini belirtiyor. Çünkü yanıtı muhatap olan akıldır. Yanıtlar insan aklının içerdiği tüm imkanları tezahür ettirebilecek ortamı sağlamalıdır. Onun maddi manevi imkanlarını

ona zarar verecek biçimde kullanamaz, akli sakatlayamaz, yok sayamaz. Fazlıoğlu'na göre akıl sağlığı insan sağlığıdır.

Üçüncü olarak her yanıt insan soyunun, neslinin devamını sağlamalıdır. Çünkü insan ferdiyetinin yanında toplumsallığını sürdürmek zorunda olan bir varlıktır. Aslında ferdiyet insan için yine toplum içinde sonradan kazanılmış bir değerdir. Çünkü insan mensup olduğu tür içindeki cinsiyetin gelişmişliğini belirli bir süreden sonra kazanır. Bu nedenle insan kendine toplumsallığını kazandıran türünün devamını sağlamakla yükümlüdür. İnsan türünün devamını tehlikeye atan her türlü yanıt yine kabul edilemez bir yanıttır.

Dördüncü ilke her yanıt kişinin inancını, görüşünü korumalıdır. Çünkü ister beşeri ister dini her inanç, görüş kendi varoluşunu bir başka görüşün ortadan kaldırılmasında görmüştür. Fazlıoğlu yanıtın derinliğini ve kuşatıcılığını hem kendisini benimseyenin hem de karşı çıkanın inanç ve görüşlerini korumakta görüyor. Ona göre bir yanıt kendi aleyhinde bile olsa, başka yanıtları korumakla anlam ve değer kazanır.

Beşinci ilkeyse her yanıt insanın malını ve mülkünü korumasını sağlayan bir ortam yaratmalıdır. Kişinin asli ihtiyaçlarını karşılayacak mal ve mülk hakkı, kişinin maddi ve manevi varoluşu için bir zorunluluktur. Elbette bu hak, toplumsal birlikteliğin ürettiği artı değer, eşitçe paylaşımı

esas alan bir ilke çerçevesinde gerçekteşmelidir. Artı değerin belirli ellerde tekelleşmesinin, uzun vadede kişinin mal ve mülk hakkını korumasını engelleyen bir ortam yaratması kaçınılmazdır. Bu yüzden yine her yanıt insanın mal ve mülkünü korumalıdır.

Beş ilkeyi de saydıktan sonra şimdi Fazlıoğlu'nun tüm bunları özetleyen cümlelerine kulak verelim. " İnsanın hissi, vicdani ve akli yapısını beraberce dikkate alan, can, akıl, soy, mal ve inanç sınırlarını koruyan her yanıt, insanı âbid, âşık ve nâtik kabul eden itidal sahibi, mutedil bir yanıttır. Bu çerçevede, modernitenin yarattığı çağdaş ideolojilerin, çözümlerin ve yaklaşımların, en önemli alamet-i farikası, insanı üç boyutlu bir var-olan olmaktan çıkartıp indirgemeci yanıtla mahkum etmelerinde aranmalıdır."

Görüyoruz ki Fazlıoğlu bugün bizlerin karşı karşıya olduğu, insan fıtratına aykırı her türlü yaklaşımı sistematik bir şekilde eleştiriyor. Onun bize sunduğu bu ölçütlerden ve ilkelerden yola çıkarsak birtakım çıkarımlarda bulunabiliriz. Örneğin bugün insan hayatını yalnızca zevk, sefa ve eğlenceden ibaret sayan ve bundan nemalanan birtakım sektörler insanın yalnızca duyularına hitap ederek onu hayvanileştirmektedir. Veya yine diğer inançlara saygı göstermeyen, eleştiriye kapalı hayat görüşleri yeterli derinliğe sahip olamayacaktır ve yok olmaya mahkum olacaktır. Ve yine insana ait mal ve mülk hakkını yok sayan, her türlü malın devlet elinde tekelleşmesine neden olan sosyalizm beşinci ilkeyle çelişir. İnsanın mal ve mülk hakkını yok ederek aslında rekabeti de önler. Dolayısıyla rekabetin yokluğu , kalitenin yokluğudur. Mal ve mülk hakkından yoksun bir toplum geride kalmaya mahkumdur.

şimdiyse Sosyolog Ali şeriatî'nin görüşlerine geçelim. Öncelikle şeriatî insanı, beşer ve insan olmak üzere ikiye ayırır ve ikisini de açıklar. Ona göre beşer dendiğinde kastedilen , varlıkların gelişim silsilesi sonucunda yeryüzüne gelmiş bulunup şimdi yaşamakta olan iki ayaklı hayvan/canlı türüdür. İnsan dendiğinde ise maksat sıra dışı ve gizemli üstün bir hakikattir; onun özel bir tanımı vardır ve o tanıma tabiatın diğer tezahür ve olguları girmez. Böylece kendi tanımıyla iki insan vardır: Biri biyolojinin bahsettiği insan, diğerisi ise hakkında şairin konuştuğu, filozofun söz söylediği, dinin ilgilendiği insandır. Ona göre her beşer insan olma yolundadır. Her beşer farklı seviyelerde insan olmaya yakınlaşmış veya daha da uzaklaşmıştır. Ancak beşerin hedefi insan olmaktır. Ve yine şeriatî, Fazlıoğlu gibi insanın üç yönünden, özelliğinden bahseder. Ona göre insan ilk olarak bilinçli, ikinci olarak seçici, üçüncü olarak yaratıcı bir varlıktır. İnsanın diğer

bütün özellikleri bu üç ana özellikten kaynaklanır. Özetle ona göre insan kendini bilen (bilinçli), seçen ve yaratandır. Her birimiz kendini bilme aşamasına ulaştığı, gerçekten seçim yapabilmeye ulaşabildiği ve tabiatın yaratmadığı veya sahip olmadığı şeyi yarattığı ölçüde insanız. Şeriatî bunları ortaya koyduktan sonra kendince üç farklı filozofun görüşlerini ele alır. Bunlardan biri Descartes'dir. Descartes'in bütün öğretisi "Düşünüyorum, o halde varım" a dayanır. İkincisi Gide'nin "Hissediyorum, o halde varım" cümlesidir. Üçüncüsüyse Albert Camus'un "Başkaldırıyorum, o halde varım" sözüdür. Bu sözleri hakkında öncelikle şunları söylüyor. O, düşünüyor vardır ki düşünüyor. Duyumsayan, hisseden kimse, vardır ki hissediyor. Başkaldıran kişi, vardır ki başkaldırıyor, isyan ediyor. Şeriatî bunlardan insana özgü olan en üstün varoluşu "başkaldırıyorum, o halde varım" olarak belirtiyor. Çünkü başkaldırmak canlılar arasında insana mahsustur. Descartes'in "Düşünüyorum o halde varım" sözü ve Gide'nin "Hissediyorum, o halde varım" sözü, var olmayı kanıtlamıştır, ama insan olarak var bulunmayı henüz kanıtlamamıştır. Başkaldırabilen, bir şeyi reddedip yerine başkasını seçen insan ise böylece ben insan olarak varım demektedir. Daha sonra Şeriatî insanın üç ana özelliğini şöyle açıklar: Birinci olarak insan bilinçli bir varlıktır. Şöyle ki tabiatta insan dışında kendi özbenliğinin farkına varabilecek tek varlık insandır. Kendini bilmek şöyledir: Kendi özellik ve yaratılışını, evrenin özellik ve yaratılışını ve kendisinin evren ile ilişkisinin özellik ve yaratılışını algılama. Beşet bu 3 temel ilkeyle ilgili bilgi sahibi olduğu kadar insandır. İkinci olarak insan, seçen varlıktır. Yani insan doğada ve doğaya karşı, üzerinde egemen olan düzene karşı, hatta bedeni ve ruhi ihtiyaç ve zorunluluklarına, doğal ihtiyaçlarına başkaldırabilen ve seçebilen tek varlıktır. Bu ona göre insan olma sürecinin en üstün aşamasıdır. Şeriatî bu durumu şöyle örneklendiriyor: Bir koyunda yılda bir kez cinsel istek belirir ve belirmesini önleyemez, sonra o dönemde cinsel isteğinin önüne geçemez. O dönemden sonra ise cinsel sorununu tamamen unuttur. Bu tabiatın koyuna yüklediği belirlenmiş bir özelliktir. İnsan ise seçimini yapıp kendisini refah, yaşam, yeme içme ve giyim kuşamı ve tüketimi seçmeye çağıran bütün dolal özelliklerine itiraz edebilir, başkaldırabilir ve zühde başvurabilir. Bu sadece insanın seçebilen bir varlık olduğunun göstergesidir. Üçüncü olarak da insan yaratan bir varlıktır. Yaratma en küçük şekilden en büyük sanayiye ve sanat eserine kadar insan fitratındaki yaratıcılık gücünün tezahür etmesidir. Yalnızca insan yapar, inşa eder. Sırf bu yüzden de bazı filozofların "İnsan, alet yapan hayvandır." şeklinde tanımlamalar yaptığından

bahsediyor ancak o insanın sadece alet değil aletten çok daha fazlasını yapan varlık olduğunu söylüyor. Ona göre insan, çevresinde bulunan şey onun için yeterli olduğu sürece, doğanın günlük olarak kendisinin eline verdiği imkanların arayışı içinde doğal bir hayvandır. İşte buradan itibaren insanın yolu hayvandan ayrılıyor ve doğal ihtiyaçlarının tersine, ihtiyaç duyup da doğada bulamadığı şeylerin kendisini çaba ve harekete yönelttiğini gördüğü bir aşamaya varıyor.

Böylece Şeriatî insanı şöyle özetliyor: İnsan üç boyutlu, üç yetenekli bir varlıktır. Bu kensini bilen, özgür ve yaratıcı varlık, insandır.

Bizim burada yapacağımız çıkarımsa şudur: Şeriatî üç farklı anlayışı ele almış ve bunlardan bir tanesini en üste koymuştur. Fazlıoğlu da insanı 3 yapıya ayırmış ve hepsine aynı oranda değer vermiştir. Burada şöyle bir benzerlik gözümüze çarpmakta: Şeriatî düşünmeyi var olmak için yeterli görmemektedir. Bu Fazlıoğlu'nun tek başına düşünmeye, insan aklına verilen önemi yeterli bulmamasına hatta vahşete neden olacağını düşünmesine benzetilebilir. Yine Şeriatî hissetmeyi var olmak için yeterli görmemektedir. Fazlıoğlu da insanın yalnızca hissi yönünü öne çıkartan anlayışları yeterli görmemekte hatta insanı hayvanileştirdiğini düşünmektedir. Ancak Şeriatî üçüncü olarak başkaldırabilmeyi sunarken Fazlıoğlu insanın vicdani yönünü ele almıştır. Fazlıoğlu beş ilkesinden inancı koruma ve insan canının korunması ilkesi belki de bu başkaldırmayı kapsayabilir. Çünkü o fikirlerin hem kendini benimseyeni hem de kendisine karşı çıkanı (başkaldıranı) koruması ve saygı duyması gerektiğini belirtmiştir.

Böylece iki farklı düşünürün insanın ne olduğuna ve özelliklerine dair tutumlarını, düşüncelerini görmüş olduk. Bu yer yer birbirine benzeyen yer yer birbirinden ayrılan iki düşüncenin bizlere yeni ufuklar açabileceğini düşünüyorum. Ve son olarak:

İnsan olmak, işte bütün mesele bu!

KAYNAKÇA

İhsan Fazlıoğlu, Kendini Aramak, Papersense Yayınları, İstanbul, 2014.

Ali Şeriatî, İnsanın Dört Zindanı, Fecr Yayınları, 2015, Ankara.

BİR HADİS

İbni Abbâs radiyallahu anhümâ'dan rivayet edildiğine göre, Ömer İbni Hattâb radiyallahu anh Şam'a doğru yola çıktı. Serg denilen yere varınca, kendisini orduların başkomutanı Ebû Ubeyde İbni Cerrâh ile komuta kademesindeki arkadaşları karşıladı ve Şam'da vebâ hastalığı başgösterdiğini ona haber verdiler. İbni Abbâs'ın dediğine göre, Hz. Ömer ona:

- Bana ilk muhacirleri çağır, dedi; ben de onları çağırdım. Ömer, onlarla istişare etti ve Şam'da vebâ salgını bulunduğunu kendilerine bildirdi. Onlar, nasıl hareket edilmesi gerektiğinde ihtilaf ettiler. Bazıları:

- Sen belirli bir iş için yola çıktın; geri dönmeni uygun bulmuyoruz, dediler. Bazıları da:

- Halkın kalanı ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabı senin yanındadır. Onları bu vebânın üstüne sevketmenizi uygun görmüyoruz, dediler. Bunun üzerine Hz. Ömer:

- Yanımdan uzaklaşınız, dedi. Daha sonra:
- Bana ensarı çağır, dedi; ben de onları çağırdım. Fakat onlar da muhacirler gibi ihtilâfa düştüler. Hz. Ömer:

- Siz de yanımdan gidiniz, dedi. Sonra:

- Bana Mekke'nin fethinden önce Medine'ye hicret etmiş olan ve burada bulunan Kureyş muhacirlerinin yaşlılarını çağır, dedi. Ben onları çağırdım; onlardan iki kişi bile ihtilaf etmedi ve:

- Halkı geri döndürmeni ve bu vebânın üzerine onları götürmemeni uygun görüyoruz, dediler. Bunun üzerine Hz. Ömer insanlara seslendi ve:

- Ben sabahleyin hayvanın sırtındayım, siz de binin, dedi. Ebû Ubeyde İbni Cerrâh radiyallahu anh:

- Allah'ın kaderinden mi kaçırıyorsun? dedi. Hz. Ömer:

- Keşke bunu senden başkası söyleseydi ey Ebû Ubeyde! dedi. Ömer, Ebû Ubeyde'ye muhalefet etmek istemezdi. Sözüne şöyle devam etti:

- Evet Allah'ın kaderinden yine Allah'ın kaderine kaçıyoruz. Ne dersin, senin develerin olsa da iki tarafı olan bir vadiye inseler, bir taraf verimli diğer taraf çorak olsa, verimli yerde otlatsan Allah'ın kaderiyle otlatmış; çorak yerde otlatsan yine Allah'ın kaderiyle otlatmış olmaz mıydın?

İbni Abbâs der ki:

- O sırada, birtakım ihtiyaçlarını karşılamak için ortalarda görünmeyen Abdurrahman İbni Avf radiyallahu anh geldi ve:

- Bu hususta bende bilgi var; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i:

"Bir yerde vebâ olduğunu işittiğinizde oraya girmeyiniz. Bir yerde vebâ ortaya çıkar, siz de orada bulunursanız, hastalıktan kaçarak oradan dışarı çıkmayınız" buyururken işitmiştim, dedi.

Bunun üzerine Ömer radiyallahu anh Allah'a hamd etti ve oradan ayrılıp yola koyuldu. (Buhârî, Tıb 30; Müslim, Selâm 98)

Yine başka bir hadiste Üsâme radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Bir yerde bulaşıcı hastalık ortaya çıktığını duyduğunuz zaman oraya girmeyiniz. Bulduğunuz yerde bulaşıcı bir hastalık ortaya çıkarsa, oradan da çıkmayınız." (Buhârî, Tıb 30; Müslim, Selâm 100)

Anıldığınız ismi kendiniz mi sanırsınız?
Bilmez misiniz ki asırlara işlenen rüyaları?
Siz iki çift lafa benliğinizi satarsınız,
Gerçekten düşünemezsiniz, başkaları kullanıyor o minicik aklınızı.

Sırasız gelen alaylarınızı kendinize saklayın,
Siz insanları kırmakla kalmaz, fikirleriyle oynarsınız.
Taş değirmenlerin müthiş inceliklerle öğüttüğü buğdayları,
Birkaç kara ladin tahtası ile parçalamaya kalkarsınız.

Kordur; sönmez bu zalim ateşi,
Her tende hissedilen keskin ıstırap.
İstikbali alev olan yüz kişilik lâhiti,
Aslı bilinmeyenler doldurdu, gidişatları derin içtinap.

Fikirleriyle oynamayı başaramadıklarınız,
Oldu duygularınıza pişmanlık ve kaygı.
Başınızı kaldırıp da bakamaz oldunuz,
Bildüğünüzün aksine sabretmekteymiş; şöhret ve saygı.

ÖĞÜTÜLMEMİŞ BUĞDAYLAR

Selim YAYAN

MUHACİR OLMAK

Son çöp kutusunda da bulduğu kağıtları arabaya yerleştirdiğinde güneş batmak üzereydi. Bu dar ve bir o kadar da kalabalık sokaklarda sırtında kendisi kadar arabayı taşımaya başlayalı neredeyse iki yıl olacaktı. Topladığı kağıtları depoya teslim etmeye götürürken bir kaldırım taşına oturup soluklanmak istedi. Dizlerinin üzerine koyduğu elleri ilişti gözüne bir an. On iki yaşına kadar tırnaklarını hiç bu kadar siyah görmemişti. Elleri soğuktan çatlamış, bazı çatlaklar kanamaya bile başlamıştı. Halep'i düşündü. Orada kış çok çetin geçmezdi. O yüzden "Eller neden çatlar?" sorusunun cevabını da Türkiye'de geçirdiği iki yılda öğrenmişti. Aslında çoğu sorunun cevabını burada öğrendi. En acısı da "Zorluklarla nasıl başa çıkılır?" sorusunun cevabıydı. Çünkü bunu öğrenmek için iki yıl içinde kendinden çok şey kaybetmişti Salih. Başta ağabeyi Yusuf olmak üzere...

Yusuf 12, Salih 10 yaşındaydı. Bomba sesleriyle uyandıkları bir sabah, anneleri kardeşleri Muhammed'in sütünün bittiğini fark etti. Muhammed durmaksızın ağlıyor, annesinin tüm avutmalarına rağmen susmuyordu. Yusuf, kardeşinin ağlamasına daha fazla dayanamadı ve kendini dışarı attı. Salih de ağabeyini yalnız bırakmamak için peşinden gitti. Bakkal beş dakikalık bir mesafedeydi ama bombalara yakalanmak an meselesiydi. Kapıdan çıktıklarında iki kardeş göz göze geldi. Konuşmadan helalleşmişlerdi. Yusuf, kardeşinin elini sıkıca

tutup bakkala doğru koştuğu sırada kaçıkları şey onları bakkalın kapısında yakaladı. Her yer toz bulutu olmuş, Yusuf bir tarafa, Salih bir tarafa savrulmuştu. Salih gözlerini açtığı anda etrafında ona seslenen bir sürü insan ve beton yığınları vardı. Onun ise düşündüğü tek şey ağabeyiydi. Heceleyerek onlara on iki yaşlarında siyah saçlı, mavi tişörtlü bir çocuk görüp görmediklerini sordu. Hiç kimse hiçbir şey bilmiyordu. Sokak mahşer yeriydi. Her yer ağlayan aileler, yaralanan insanlar ve cansız bedenlerle doluydu. Salih'i hastaneye getirdiklerinde anne ve babası da haber almış hastaneye gelmişlerdi. Salih'in durumunun iyi olduğunu görünce içleri biraz rahatlasa da Yusuf'un ölüm haberini doktorlardan duyduklarında büyük bir yıkım yaşadılar. Babası Yusuf'u ebedi istirahatine uğurlamadan önce oğluna son kez baktı. Yusuf'un yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Biraz olsun acısı hafifledi. Peygamberimize komşu olursun inşallah güzel yavrum, diyerek Yusuf'u kendi elleriyle toprağa verdi.

Salih ve ailesi Yusuf'u kaybetmenin derin üzüntüsünü yaşarken Halep'te bomba sesleri durmak bilmiyordu. Ateşkes ne zaman olur, savaş ne zaman biter emin değillerdi. Her gün korku içinde uyanıyorlar, günü korku içinde akşam ediyorlardı. Birçok aile bu korkuya daha fazla dayanamayıp Halep'ten Türkiye'ye göç etmişti. Salih'in babası da Türkiye'nin mazlumlara her daim kucak açtığını, onların yanında olduklarını haberlerden takip ediyordu. Halep dışında hiçbir yerde yaşamamışlardı. Bu sebeple bambaşka bir ülke fikri onları tedirgin ediyordu. Fakat Halep'te kaldıkları her dakika can güvenlikleri tehlikede idi. Salih'in babası günlerce, Halep'te kalmakla Türkiye'ye gitmek fikrini düşündü durdu. Bir haftanın sonunda kahvaltılık sofrasında Türkiye'ye geçici olarak yerleşme kararını, eşine

ve Salih'e söyledi. Kararın artılarını ve eksilerini konuşunca artıların daha fazla olduğunu gördüler. Vakit kaybetmeden toparlanıp ertesi gün yola koyuldular. Salih'in içi buruktu. Doğup büyüdüğü yerden, okulundan, arkadaşlarından ayrılmak hiç kolay değildi. Ağabeyini de Halep'te tek başına bırakmışlar gibi hissetti. Daha da hüzünlendi. Kim bilir bir daha ne zaman dönecek, ağabeyinin mezarını ziyaret edebilecekti. Gözlerinden yaşlar süzüle süzüle bitirdi yolu. Sınır kapısına geldiklerinde Türk askerlerini gördü Salih. Korkup annesinin eteğine sarıldı. Kontrolden geçerken askerinin bir tanesi Salih'e gülümsedi. Şaşırdı Salih. Askerler gülmeyi bilir miydi ki? İçi ısındı birden. Bir çiçek açtı kalbinin orta yerinde. İşte Salih'in Türkiye'deki hikayesi de böylelikle başlamış oldu. Önce Şanlıurfa'ya ardından da Hatay'a gittiler. Bir süre buradaki kamplarda yaşadılar. Ellerindeki para günden güne tükeniyordu. Salih'in babasının bir iş bulması gerekti. Kamptaki insanlardan İstanbul'da iş imkanının fazla olduğunu duymuştu. Bir sabah toparlanıp İstanbul'a hareket ettiler. Salih İstanbul'a gelince dünyası bir anda renklendi. Her yerde ağaçlar, çiçekler vardı. İnsanların yüzü gülüyor, çocuklar etrafta koşturuyordu. Güzel günler pek yakında diye düşündü.

Düşündüğü gibi olmadı hiçbir şey. Babası bir arkadaşının vasıtasıyla bulaşıkçılık işine girdi. Lokantaya yakın bir yerde, bodrum katından ev kiraladılar. Salih'i de eve çok az uzak bir okula verdiler. Babası her sabah sekizde iş başı yapıyor, akşam onda ancak eve gelebiliyordu. Bu kadar saat çalışmasına karşılık alabildiği ücret asgari ücreti geçmiyordu. Kira desen aldığı paranın neredeyse yarısı kadardı. Evde yatacak doğru düzgün yatakları, yemek yiyecekleri kap kacakları yoktu. Salih'in okul formasını henüz alamamışlardı, üstelik kış kapıdaydı. Ayağındaki ayakkabı şimdilik idare etse bile kışlık bot muhakkak lazımdı. Salih'in yaşına yeni girmiş kardeşinin de bezi durduğu yerde kalmıyordu. Mutfak masrafları bir yandan babasını zorluyordu. Tüm bu olumsuzluklara rağmen dillerinden şükür eksik olmadı. Biliyorlardı ki insanlar el ele verirse her zorluğu aşarlardı. Aşamayacakları tek şey kalplerine yer etmiş kötülükler, gözlerine inmiş kapkara perdeler, dillerine bulaşmış inciten sözlerdi.

Türkiye'ye geldiklerinden beri hiç arkadaş edinememişti Salih. Sınıftaki tüm çocuklar bilmedikleri bir dili konuşuyordu. Bir şey demek istese çocuklar anlamıyor sonra da kulağının dibine gelip avazları çıktığı kadar bağıyorlardı. O da susmayı tercih ediyordu çoğu zaman. Bazen onları davranışlarından anladığı zamanlar oluyordu. Üç beş kişi köşeye çekilip, parmakla Salih'i gösterip kahkaha atıyorlardı. Farkındaydı, alay ediyorlardı. Fakat böyle davranmalarına bir anlam veremiyordu. Özünde Salih de Müslüman, onlar da Müslümandı. Bir Müslüman bir Müslümana ancak kardeş olur, diye öğrenmişti babasından. Peki, neden bu çocuklar Salih'e kardeş olmak

yerine; onu dış görünüşünden, dilinden, ırkıdan dolayı ötekileştiriyorlardı? Duyguların dili, dini, ırkı, cinsiyeti yoktur, demişti babası bir gün. Onları hissederiz. Sevgiyi, nefreti, öfkeyi, üzüntüyü... Kalbimiz bize asla yalan söylemez. Kalbiyle hissediyordu Salih istenmediğini. Okuldan eve doğru yürürken yolda gördüğü insanların tuhaf bakışlarına maruz kalıyordu. Bu yüzden kaldırımın duvara yakın tarafından yürüyordu hep. En azından bir tarafını sağlama almak için. Ağlayarak eve gelirdi bazı günler. Dayanamazdı çocuk yüreği bu kadar nefrete. Okula gitmek istemediği olurdu çoğu sabah. O gitmek istemediği günlerden birinde, annesi onu yine bir şekilde ikna edip okula yolladı. Okula vardığında ders başlamadan tuvalete gitmek istedi. Tuvalette birkaç çocuk daha vardı. Salih'in geldiğini görünce birbirlerine bakıp kıs kıs güldüler. Salih tuvalete girer girmez tuvaletin giriş kapısını kilitleyip gittiler. Salih ellerini yıkayıp derse gitmek istedi ama tuvalet kapısı kilitliydi. Bağırды, çağırды, kimseye sesini duyuramadı. Saatlerce orada birinin gelip onu kurtarmasını bekledi. Sonunda ağlamaktan yorgun düşüp yere yığıldı.

Okulasadece haftanın üçgünü gelen bir öğretmen vardı. Adı Mehmet'ti. Mehmet Öğretmen göreve başlayalı bir gün olmuştu. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yeni başlatılan proje kapsamında Suriyeli öğrencilere Türkçe öğretecekti. Salih'in kilitli kaldığı tuvaletin bulunduğu katta o gün o nöbetçiydi. Bazı öğrenciler yanına gelip tuvaletin kapısının kilitli olduğunu ve içeri giremediklerini söyledi. Mehmet Öğretmen idareden anahtar alıp kapıyı açtı. İçeri girdiğinde yerde baygın yatan Salih'i gördü. Hemen onu kucaklayıp revire götürdü. Salih bir süre sonra gözlerini açtığında karşısında Mehmet Öğretmeni gördü. O kadar korkmuştu ki kim olduğunu bilmeden sarılıp ağlamaya başladı. Mehmet Öğretmen Salih'e iyi olup olmadığını sordu fakat cevap alamadı. Sınıfta eksik olan öğrencinin Salih olduğunu anladı. Salih sakinleşince ona biraz daha yatmasını, kantinden bir şeyler alıp geleceğini işaretlerle anlattı. Bir tost bir de meyve suyu alıp geldiğinde Salih'in daha iyi olduğunu gördü. Tost ve meyve suyunu verdi, yemesini söyledi. Salih eline verilen tosta baktı, utanarak bir ısırık aldı. Mehmet öğretmen tostu yediğini görünce gülümsedi. Salih bu gülümsemenin benzerini sınırdaki görmüştü. O zaman bu gülümsemeyi iyi şeylerin başlangıcı olarak kabul etmiş ama öyle olmamıştı. Bu sefer kolay kanmayacaktı. Tostunu bitirince Mehmet Öğretmen onu elinden tutup sınıfa götürdü. Sınıfta Salih gibi Suriye'den gelip Türkiye'de yaşayan bir sürü öğrenci vardı ve hepsi kendisi gibi sıkıntılar çekmişti. Onları görünce kendi ülkesindeki okulunu ve arkadaşlarını hatırladı. Burada olduğu için şanslı olduğunu düşündü. Çünkü Halep'teki arkadaşları hala bomba sesleriyle uyanıyor ve yaşama tutunmaya çalışıyorlardı. Bunları düşünürken en arka sıraya geçip oturdu. Mehmet öğretmen içeri girince Salih'i

göstererek "Yeni arkadaşınıza merhaba deyin." dedi. Diğer tüm çocuklar da Salih'e gülümseyerek merhaba, dedi. Salih bu sınıfta olmaktan mutlu olmuştu. Artık kulağına gelip bağırın, onunla alay eden çocuklar yoktu. Mehmet Öğretmen'e de kalbi ısınmıştı. Dersler çok eğlenceli geçiyor, Türkçe öğrenmekten mutlu oluyordu. Türkiye'ye geldiklerinden beri kimseyle iletişim kuramamıştı. Konuşup derdini anlatamamak insanın daha çok içine kapanmasına neden oluyordu. Bundan sonra gördüğü herkesle konuşabilmek Salih'i heyecanlandırıyordu.

Günler, haftalar, aylar, yıllar geçti. Salih artık kendini ifade edecek düzeyde Türkçe öğrenmişti. Sınıftaki Türk arkadaşlarıyla kolaylıkla anlaşabiliyordu. Yalnız bu geçen zaman diliminde babası hastalanmış, artık çalışamaz olmuştu. Evde yiyecek yemekleri, kardeşinin kıyafetleri, yakacak kömürleri kalmamıştı. Salih, okuldan sonra kağıt toplayıcılığı yapmaya başladı. Hiç bilmediği yerlere gidiyor, akşam dokuza kadar eve girmiyordu. Eve geldiğinde çok yorgun oluyor, sabah okula gitmek için güç bulamıyordu. Okulu bırakmak zorunda kaldı. Ailesi için bunu yapması gerekiyordu. Okula gitmediğinden sabahdan akşama kadar daha çok para kazanıyordu. Her gün bir insanın sözlü, fiziksel her çeşit şiddetine, Suriyeli etiketlenmesine

katlanıyordu. Halbuki Halep'te televizyondan izlerken böyle değildi. Kardeş gözüyle onlara bakılıyor ve davet ediliyordu. Ne ara bu kadar merhametsizleşmişti bu insanlar, şaşırıyordu.

Bu sırada Mehmet Öğretmen de Salih'i çok merak ediyordu. Okul idaresinden kaldıkları evin adresini alıp bir akşamüstü ziyarete gitti. Salih evde yoktu. Babası bir köşede yatıyor, annesi de kardeşiyle ilgileniyordu. Evin durumunu gören Mehmet Öğretmen bu aile için bir şeyler yapmak gerek deyip kolları sıvadı. Ertesi gün tanıdıklarına haber verdi. Herkes el birliği ile önce evi bir düzene koydu. Daha sonra Salih'in babası iyi bir hastanede tedavi ettirildi. Onu çok yormayacak bir iş de ayarlandı. Salih artık on iki yaşında bir delikanlıydı. En iyi dostu ise Mehmet öğretmendi. Mehmet Öğretmen, boş kalan vakitlerinde Salih'in diğer derslerine de yardımcı oluyordu. Salih bu sayede başarılı bir öğrenci oldu ve güzel bir lise kazandı. Gelecekte en büyük hedefi öğretmen olmak, aynı Mehmet Öğretmen gibi yardıma muhtaç kim varsa elinden tutmak ve yol göstermek oldu.

PAVLOV VE KÖPEKLERİ

“

Her şey Pavlov laboratuvarında deneyler yaparken köpeklerin asistanlar yemek getirirken çıkardığı ayak seslerini duyduğunda da salya akıttıklarını fark etmesi ile başladı.

”

Ivan Pavlov 14 Eylül 1849 da Rusya'nın Ryazan kentinde doğdu. Papazlığa hazırlanmak için Ryazan İlahiyat Okulu'na ve oradan da Ryazan İlahiyat Yüksek Okulu'na giderek eğitimini tamamladı. Claude Bernard'ın etkisi ile teolojiye olan ilgisi fizyoloji bilimine kaydı. St. Petersburg Üniversite'sine girdi ve Mendeleyev, Beketov gibi isimlerden ders aldı. Uzmanlığını hayvan psikolojisi üzerine yaptı.

İvan Pavlov hayvanlar ve sistemler hakkında araştırmalarını yaparken tifüs, çiçek ve difteri gibi hastalıklar Rusya ve Avrupa'da çok yaygındı. Bunun üzerine Rusya Devleti yurtdışına eğitim alsın diye birçok insanı yolladı. Dönenlerin çoğu Pavlov'un laboratuvarında çalışmak istiyordu fakat Pavlov yanındaki insanların hatasız çalışmalarına ve kendilerini yaptıkları işe vermelerine çok değer veriyordu. Bu yüzden yanındaki insanlara dikkat ediyordu.

Dinamiti icat ederek üne kavuşan Albert Nobel 1893'te Pavlov'un laboratuvarını geliştirmesi için ona 10.000 ruble verdi. Pavlov bu parayla deneyler yapmak için 3 katlı bir laboratuvar kurdu. Bodrum katında köpek kulübeleri, birinci katında 3 tane deney salonu ve ikinci katında ise olası sağ-

lık sorunlarına karşı ameliyathaneler ve ameliyat sonrası için bakım odaları vardı. Burada mideyi ve sindirim sistemini incelemiştir.

Pavlov'a laboratuvar kurmasında yardım eden Nobel 1904 yılında Pavlov'u fizyoloji-tıp alanında ödüle layık gösterdi ve Pavlov ödülü almaya hak kazandı. Böylece ödül alan ilk fizyolog ve ilk Rus oldu. Pavlov konuşmasının ilk cümlesinde insanın temel içgüdüsünün "yiyecek bulmak" olduğunu söylemişti. Bu konuşmada herkes onun sindirim sisteminden bahsedeceğini düşünürken o herkesi şaşırtacak bir şekilde "koşullu refleks" ve "koşulsuz refleksten" bahsetmiştir. Fizyoloji ve psikoloji alanındaki çalışmaları ile psikofizyoloji ve deneysel psikoloji alanlarını derinden etkiledi. Bu nedenle her iki bilim dalının kurucularından sayılır. Farklı farklı buluşlar yaptı fakat bahsetmek istediğim köpeklerle yaptığı psikoloji ve fizyoloji ile ilgili olan deneyidir.

Her şey Pavlov laboratuvarında deneyler yaparken köpeklerin asistanlar yemek getirirken çıkardığı ayak seslerini duyduğunda da salya akıttıklarını fark etmesi ile başladı. Doğal olarak sadece yemek bulduğunda salyası akması gereken köpekler onun ilgisini çekmişti. İşte böylelikle Pavlov'un Köpekleri Deneyi başlamış oldu.

Pavlov deneyi yapmak için köpeği bir odaya kapattı ve salya sıvısının miktarını inceleyebileceği bir düzenek kurdu. Köpeğe ilk başta zil çaldı ve salya kabında bir salya artışı gözlemlenemedi. Daha sonra köpeğe et verildi ve doğal olarak köpek salya salgıladı. Deney süresince köpeğe et verilmeden önce zil çalınmaya başlandı. Belli bir süre sonra köpeğe et verilirse de zilin çalındığında köpek salya akıtıyordu. Böylelikle Pavlov koşullu şartlanmayı bulmuş oldu. Köpekleri zihinlerinde zil sesini ve yemek verilmesini birleştirdiğini fark etti. Pavlov, köpekler ile ilgili yaptığı deney sonuçlarını temel tepkileri 3 şekilde tanımladı:

- Çevreden gelen her uyaran harekete geçirme veya engellemeye sebep oluyordu.
- Harekete geçirmeyle ve engellemeyle ilgili sınırlarla ilgili süreçler, beyinde bazı kurallara göre etkileşime giriyordu.

- Sinir sistemlerinde, doğuştan gelen bireysel farklılık olduğuydu.

II. Dünya Savaşı'nda Alman tankları karşısında ne kadar uğraşırlarsa uğraşınlar onlar kadar iyi tank yapamayan Ruslar Pavlov'a ve koşullu şartlanma deneyine başvurdu. Pavlov ilk olarak köpekleri fazlasıyla aç bıraktı. Ara ara köpekler boş bir alana salınıyordu fakat bu alanda da yemek bulamayan köpekler geri dönüyordu. Bir vakit sonra bu alana tanklar ve tankların altına da etler kondu. Uzun sürerdi aç kalan köpekler tankların altındaki etleri yediler. Köpekler tekrar aç bırakılıp salındıklarında deneyi yapanlar köpeklerin direkt olarak tankların altına koştuklarını fark etti. Böylece Pavlov ve köpekleri bir kere daha istediğini elde etmişti. Savaş alanında köpeklerin üzerine bomba bağladılar. Köpekler salındıklarında direkt olarak Alman tanklarının altlarına gidiyorlardı. Alman tankları ise yanlarına gelen köpeklere bir şey yapamıyorlardı. Çünkü köpeği tank içinden vurmak zordu. Tankların altına giren köpeklerin üzerlerindeki bombalar Ruslar tarafından uzaktan patlatılıyordu. Bununla beraber Ruslar gayet iyi bir savunma taktiği geliştirmiş oldu ve savaşın seyri bir nebze olsun değişti.

Pavlov'un deneyi sadece köpekler üzerinde değildir. Koşullu şartlanma diğer canlılarda da vardır. Bu deney günümüz dünyasında insanlar üzerinde de kullanılırken görebilirsiniz. Haberlerde, reklamlarda, siyasetçiler tarafından vb. yerlerde deneyi görmek mümkün.

İlk olarak haber kanallarında Ortadoğu'daki terör olayları ile ilgili haber yapılırken dinî içerikleri de bir şekilde bu habere entegre ederler. Ezan sesi, imam gibi giyinmiş bir adam... Fakat olayın aslına bir Irak ya da Afgan kanalından bakacak olursanız olay ile ilgili kullanılan videoda ezan sesi vesairenin olmadığı açıkça görülebilir. Burada yapılmak istenen dinî içerikli şeyler ile terör olaylarını, aynı köpeklerdeki et ve zilin beyinlerinde aynı olaymış gibi düşünmesi gibi bizim beynimizde birleştirmek istemeleridir.

Başka bir örnek olarak ise reklamlarda bize eğlence düşüncesi yapan sanatçı vb. insanların kullanılması gösterilebilir. Beynimiz reklamdaki oyuncudaki eğlence duygusunu o ürünle bağdaştıracak ve oyuncunun mutluluğunu, eğlencesini o üründenmiş gibi düşünmemize sebep olacaktır. Böylelikle de ürün size kendini almanız gerektiğini hissettirecek ve ürünün satışları artacaktır.

Bir başka örnekle birlikte Pavlov'un deneyini politikada da görmemiz mümkündür. Devlet büyükleri, siyasetçiler ve ünlüler milletin içerisinde yer etmiş, onlar için önemli olan şeyleri fotoğraf çektirirken ya da konuşmalarında onlara ait değerlerden bahsederek bu değerlerin getirdiği huzuru güveni kendine aşılılamaya çalışmaktadır. Pavlov'un deneyinde olduğu gibi iki olayı beynimizde

birleştirmeye çalışmaktadırlar. Böylece kendilerine bağlı insanlara güven vermek ve olmayanları da kendi yanlarına çekmeye çalışırlar.

Bu örneklerden de anlaşılacağı üzere Pavlov çok tehlikeli bir silah olabilecek koşullu şartlanmayı bularak bizim beynimizi ve içinde gerçekleşen olayları anlamamıza yardımcı olmuştur.

Son olarak Pavlov'un köpeklerinden ve örneklerinden de bahsetmişken bir teoriden de bahsetmemek olmaz. Bu teoriye göre deneyi yapan kişi Pavlov değil köpeklerdir. Yani Pavlov'un deneyinde şartlanan köpekler iken bu teoride şartlanan Pavlov'dur. Pavlov'un deneyinde köpeklerin beyinlerinde olayları bağdaştırılan olay zilin çalınması ve sonucu salya akıtmak iken bu teoriye göre Pavlov'un beyininde şartlandığı şey köpeklerin salya çıkartması ve sonucu da Pavlov'un not almasıdır. Köpekler bu kadar zekiyse deney köpekler tarafından yapılmış da olabilir. Ya gerçekten bu kadar zekilerse?

KAYNAK:

- <https://seyler.eksizozluk.com/pavlovun-kopeg-i-kavramini-hayatimiz-a-sokan-olay-klasik-kosullanma>
- https://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0van_Pavlov
- <https://evrimagaci.org/pavlovun-kopek-deneyleri-ve-ii-dunya-sava-sinda-antitank-kopeklerinin-kullanimi-7423>
- <https://onedio.com/haber/tarihin-akisini-degistiren-psikoloji-deneyi-pavlov-un-kopeg-i-ve-klasik-kosullanma-deneyi-586825>

ÇOK GEZEN Mİ,

ÇOK OKUYAN Mİ ?

Münazaraların vazgeçilmezi olan “Çok gezen mi, çok okuyan mı?” tartışması hakkında herkesin kendine göre bir fikri var. Aslında az sonra anlatacağım kendi içinde bir ironiyi barındırıyor, ben yaşadıklarımı ve hissettiklerimi yazacağım, siz sadece okumuş olacaksınız. Umarım sizleri duygu dünyama dahil edebilirim.

Öncelikle tartışmanın birinci kısmı olan “kitap okuma” ile başlamak istiyorum. Okuma; düşüncüyü besleyen, geliştiren, çabuklaştıran ana kay-

naklardan birisidir. Kitap okumak düşünceleri olgunlaştırır, stresi azaltır, zihni açar. Bilgi dağarcığımızı ve kelime hazinemizi zenginleştirir. Bir insanın kelime hazinesi ne kadar genişse, anlayışı o kadar yüksektir. Bir öğrenci tarihle ilgili birkaç roman okumuşsa, sonraki zamanlarda tarihi içerikli konuşmalar olduğunda, konu ile ilgili terimleri hemen kavrayacaktır. Bunun yanında, şu da unutulmamalıdır ki; insan hangi organını çalıştırsa o organı geliştirir, kuvvetlenir. Güreş yapanın ensesi kalınlaşır, basketbol oynayanın boyu uzar, halter

kaldırmanın pazıları gelişir. Kitap okuyanın da beyni gelişir. Gelişen beyin her şeyi daha çabuk kavrar. Bir Japon eğitimci şöyle bir deney yapar: Otuz öğrenciyeye bir ay boyunca matematik dersi verir. Sonunda sınav yapar öğrenciler eşittir. Öğrencileri ikiye ayırır. Bir gruba kitap okutur, diğer gruba spor yaptırır. Bir ay sonra bunları aynı sınıfta toplayarak, kimyadan ilk defa gördükleri bir konuyu anlatır. Ders sonunda sınav yapar, kitap okuyanların çoğunluğu spor yapanlara oranla daha başarılıdır. Her kitap insanın dağarcığında onlarca kelime bırakır. Demek ki çok kitap okuyan başarılı olma şansı, daha yüksektir. Bu deneyin sonucunda kitap okumanın önemini bir kez daha kavriyoruz.

Okumak insanı rahatlatır, dış dünyayı unutarak okuduğu kitaba yoğunlaşmasını sağlar. Güzel yazılmış akıcı bir roman, insanı alır başka şehirlere başka ülkelere götürür. Onu hayal dünyasında bir gezintiye çıkarır. Gitmediğiniz bir yer hakkında bilgi sahibi olmak için çok güzel bir yoldur bu. Kitap okuyarak dünyayı dolaşabilir, hep gitmek istediğiniz ama hiçbir zaman fırsat bulamadığınız o yer var ya; işte kitaplarda orayı gezebilirsiniz.

Fakat okumak ile görmek, hissetmek aynı şey midir? Uzak memleketlerdeki insanların nasıl yaşadıklarını, neler yaptıklarını, nasıl kişiler olduklarını okuyarak bilebilir miyiz? İşte konumuz tam da bu. Elbette ki kitapların faydaları saymakla bitmez ancak gezmenin, yolculuk etmenin bizlere kazandırdığı deneyim ve tecrübe de göz ardı edilemez bir gerçek. Bir ülke hakkında okuduklarımız bize bir fikir verecektir fakat bizzat gidip görmek tamamen farklı bir şeydir. Bir yazarın yazdıkları; onun gördüklerini, hissettiklerini yansıtır bizlere. Sizlere kendimden bir örnek vereyim.

Arap ülkeleri hakkında tek bildiğim kitaplardan, gazetelerden okuduklarımdan ibaretti. Ta ki Ürdün'e gidene kadar. Ürdün'e gittiğimde oradaki insanların yaşantısını, geleneklerini, yemeklerini, giyimlerini yakından inceleme fırsatı buldum. İlk kez yurt dışına çıktığım bu yolculuk birçok konu hakkında bilgi sahibi olmamı sağladı. Özellikle orada tanışıp konuştuğum insanların bana anlattıkları, günlük hayatları ile ilgili söyledikleri hayal ettiklerimin çok ötesindeydi. Dili, milleti, kültürü farklı olan bir ülkede bulunduğunu ve onlarla aynı dünyayı paylaştığını hissetmek hiçbir kitabın anlatamayacağı bir duygudur. Diğer taraftan günlük yaşantımızda sıkça duyduğumuz Arapların Türklere karşı olan sevgi ve hayranlığının anlatılardan çok daha fazla olduğunu görmek benim için hayret vericiydi.

Sizlere çölde geçirdiğim bir geceyi anlatmak istiyorum. Yıldızların altında, ateşin yanında uyumak

kitapta anlatılabilecek bir duygu değil. Kısacası, Ciltler dolusu kitap okusanız Ürdün'ün çöllerinde kuma bastığınızdaki o hissi anlatamazsınız. Çölde geçirdiğim bu gece hayatım boyunca unutamayacağım bir deneyimdi.

"Mesele son durağın neresi olduğu değil, nasıl anıların ne yaşanmışlıkların olduğudur!" Penelope Riley

Hepinizin bildiği bir üçleme vardır ilmel yakîn, aynel yakîn, hakkâl yakîn. Derler ki; Baklavanın ne olduğunu birinin size anlatması ya da okumanız ilmel yakindir, baklava hakkında bilgi sahibi olursunuz. Baklavayı bir fotoğrafta, bir ekranda ya da bir tatlıcının vitrininde görmeniz aynel yakindir, baklavanın varlığına şahitlik etmiş olursunuz. Oysa bir baklava dilimini yediğinizde, damağınızda bıraktığı tat ve size hissettirdiği keyif hakkâl yakindir. Baklavanın ne olduğunu yaşamak ve hissetmektir.

Tekrar konumuza dönecek olursak, kanaatimce okumak insanı en fazla aynel yakîn noktasına götürür tabi görseller içeren bir metin okuyorsanız. Seyahat etmek ise insanı hakkâl yakîn noktasına taşır. Bilmediğin yerleri gezmek, farklı insanlarla tanışmak, farklı kültürleri görmek, farklı lezzetleri tatmak bunların zihninizde bıraktığı iz ve yüreğinizde oluşturduğu duygular ve hadiseleri farklı bakış açıları ile yorumlayabilme kabiliyeti okuduğunuz veya okuyacağınız hiçbir kitapta bulamayacağınız tecrübelerdir.

Buraya kadar söylediklerimizi, Columbia Business School'da profesör olan Adam Galinsky tarafından yürütülen bir çalışma teyit ediyor. Bu çalışmaya göre, kendi ülkelerinden uzakta olanlar daha yaratıcı oluyor. Bir insan ne kadar çok ülkede bulunmuş, ne kadar çok ülkede yaşamış ise o kadar çok yaratıcı olma eğilimine sahip oluyor. Tabii ki yurt dışında bulunurken sosyal çevre ve kültür ile iletişim içerisinde olmak oldukça önemli. Galinsky'ye göre gezen, gezerken de bulunduğu bölgenin kültürü ile ilgili olan biri daha yaratıcı daha yapıcı oluyor.

Emile Zola'ya göre "Hiçbir şey zekayı seyahat etmek kadar geliştirmmez". Dolayısıyla okumak elbette önemli ve gereklidir fakat seyahat etmek başka...

Kaynakça:

<https://zamanindegeri.com/node/172>

<https://www.tzv.org.tr/#/haber/716>

Müftü Selim AYMİN

SORUYORUM KENDİME

*Umursamıyor, duyguları çalınmış sanki.
Kendini kaybetmiş bir boğa gibi.
Soruyorum ne var bunun içinde?
Gaipten bir cevap: kin ve hırs...*

*Bakıyorum etrafıma bir kaos hali,
Soruyorum kendime ses yok, samimiyet eksik
Kardeşler, kinden, yiyorlar birbirlerini,
Bu hırs değil, işte esfele sâfilin.*

*Bu değildir hayra alamet,
Gidişat iyi değil, bir kelime eksik.
Soruyorum kendime, nedir bu kelime ?
Gaipten bir cevap: samimiyet.*

CAHİT ARF

Eğitim Hayatı

Cahit Arf, 1910 yılında Selanik'te doğmuştur. Balkan Savaşları'nın başlamasıyla ailesi İstanbul'a göç etmiştir. Bir süre yer değiştirdikten sonra ilkökul 5. sınıftayken İzmir'e yerleşmiştir. Burada tanıştığı bir öğretmen sayesinde matematikle ilgilenmeye başlamıştır. Lise yıllarında arkadaşlarının çözemediği soruları çözen Arf'ın yeteneği ailesi tarafından fark edilerek Fransa'daki St. Louis Lisesi'ne okumaya gönderilmiştir. Benim düşünceme göre bu gelişme ünlü matematikçinin yolunu açmış ve kendisine çokça katkıda bulunmuştur. Üç yıllık lise tahsilini iki yılda bitirip Türkiye'ye geri dönen Cahit Arf o sıralarda Türk hükümeti tarafından yüksek öğrenim görmek üzere sınavla Avrupa'ya gönderilecek aday öğrenciler arasına alınmıştır. Bu gelişmeyle kendisini bir kez

daha kanıtlamıştır. 1937 yılında doktorasını yapmak üzere Göttingen Üniversitesi Matematik Bölümü'ne giden Cahit Arf'ın bu üniversitede yaptığı doktora çalışması onun dünya çapında tanınmasına yol açmıştır. Cahit Arf matematik dehalarının bile çok zor dediği bir konu üzerinde tek başına çalışmış ve bir buçuk yıl içinde konusu "non-commutative ve Class Field" olan doktorasını tamamlamıştır. Bu çalışmadan elde edilen sonuçların bir kısmı literatüre "Hasse-Arf" teoremi olarak geçmiştir.

Kariyeri

Türkiye'ye döndüğünde İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde profesör ve ordinaryüs profesörlüğe yükseldi ve 1962 yılına kadar çalıştı. Daha sonra Robert Koleji'nde matematik dersleri vermeye başladı. 1964 yılında Türkiye Bilimsel ve Teknik Araş-

tırma Kurumu (TÜBİTAK) ilk bilim kurulu başkanı oldu. Daha sonra gittiği Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) araştırma ve incelemelerde bulundu; Kaliforniya Üniversitesi'nde konuk öğretim üyesi olarak görev yaptı. Türkiye'de yaşamak istemesi üzerine kendi isteğiyle 1967 yılında Türkiye'ye döndü. Döndükten kısa bir süre sonra Kanada ve Amerika'daki üniversitelerden konuk öğretim üyesi olarak teklifler aldı. Ancak kendisi bu tekliflere cevap vermeden Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nden gelen telefon bu üniversiteye atandığını ve uçak biletinin yolda olduğunu söylüyordu ve artık Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde göreve başlamıştı. 1980 yılında emekli oldu. Emekliye ayrıldıktan sonra TÜBİTAK'ın kurulmasında çok emeği geçti ve TÜBİTAK'a bağlı Gebze Araştırma Merkezi'nde görev aldı. 1983-

Çalışmaları

Cahit Arf, cebir konusundaki çalışmalarıyla dünyaca ün kazanmıştır. Sentetik Geometri problemlerinin cetvel ve pergel yardımıyla çözülebilirliği konusunda yaptığı çalışmalar, cisimlerin kuadratik formlarının sınıflandırılmasında ortaya çıkan değişmezlerle ilişkin Arf değişmezi ve Arf Halkaları gibi literatürde adıyla anılan çalışmaların yanı sıra "Hasse-Arf Teoremi" adı ile anılan teoremi matematik bilimine kazandırmıştır.

Ödülleri

- İnönü Armağanı (1948)
- TÜBİTAK Bilim Ödülü (1974)
- Akademik Palmiye Madalyası (1994)

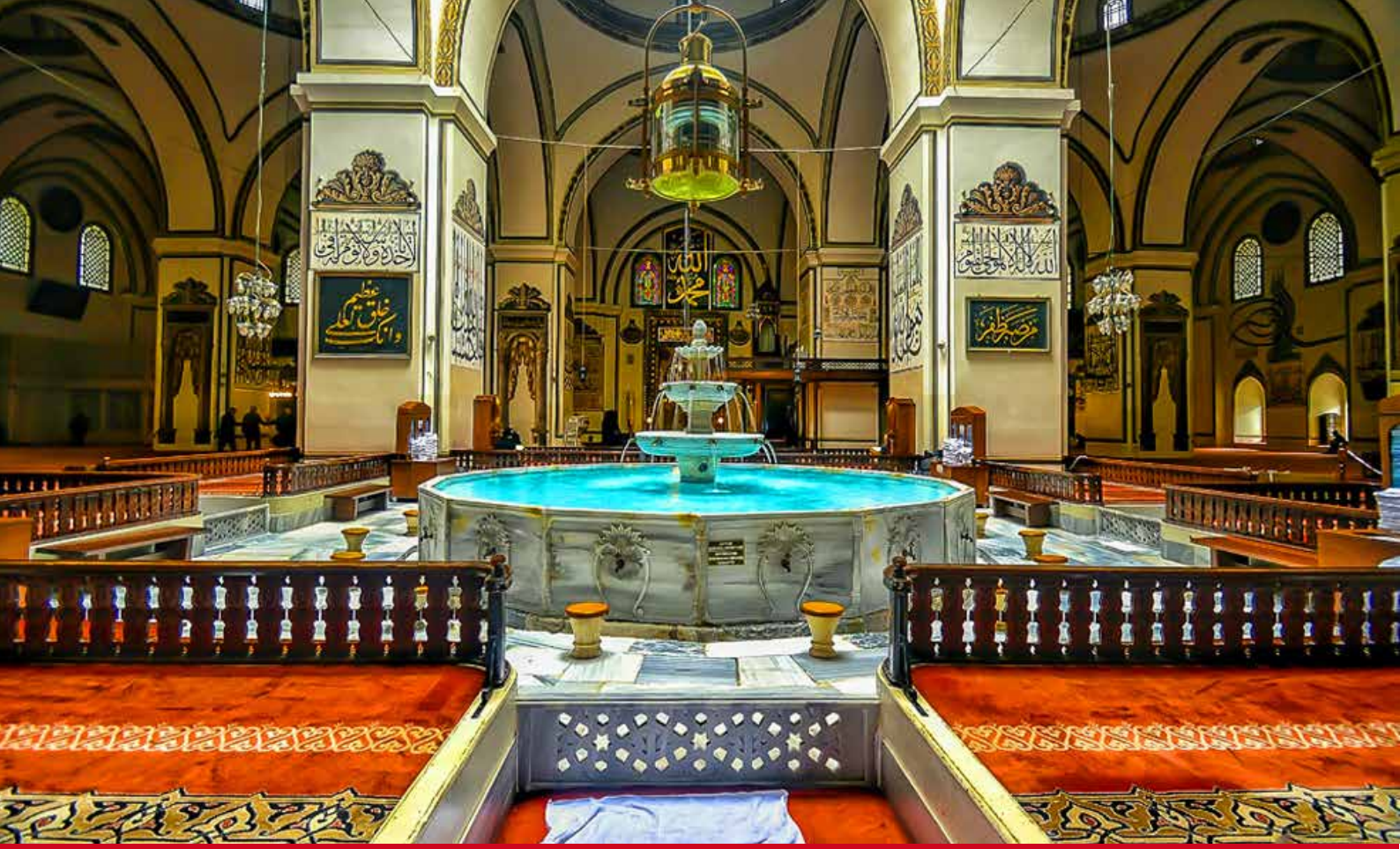
Sözleri

- Ben matematiğe hayatımı adadım, karşılığında bana hayatımı geri verdi.
- Gerçekten evrenin sırrını arıyorsanız, benim yaptığım gibi sayılara gelin. Sonsuzluk her şeyin cevabıdır. Sayı sonsuzdur.
- Matematik esas olarak sabır olayıdır. Belleyerek değil keşfederek anlamak gerekir.
- İşlerinizi başkalarına yaptırmayın. Çünkü kendi istedikleri gibi yaparlar.
- İki kere iki nasıl dörtse, bende o kadar akılcıyım.
- İnsanoğlu bir gün sonsuza dek yaşamayı matematikle bulacaktır.
- Elime Kur'an'ı aldığımda Allah'a, elime kalemi aldığımda kendime inanıyorum.
- Osmanlı Devleti fazla büyüktü ve gerideydi, Türkiye daha küçük ve ileride olacak.
- Çocukluğumda benim için üç şey vardı. Matematik, tarih ve politika. Ama matematik zaten hepsini anlatan şeydi.
- Matematik zaten her zaman vardı. İnsanoğlu onu buldu.
- Matematik esas olarak sabır olayıdır. Bekleyerek değil keşfederek anlamak gerekir.
- Bilim ve inanç iki ayrı unsurdur. Birleşirse devrim yapabilirsiniz.
- Bilim ve inanç birbirinden farklı şeylerdir. İki ayrı unsurdur. Ama bilim ve inanç yan yana gelirse çok şey başarırlar. Bilim ve inancın birbirine ters düşmemesi gerekmektedir.
- Bilim insanı adayı olan bu çocuklar hiçbir zaman kendilerine öğretilenleri sorgusuz sualsiz ezberlemezler ve doğruluğuna kayıtsız şartsız inanmazlar, çünkü biz bile öğrettiğimiz şeylerin doğruluğundan şüphe etmekteyiz.

1989 yılları arasında Türk Matematik Derneği başkanlığını yaptı. Arf İnönü Armağanı'nı (1943) ve Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) Bilim Ödülü'nü kazandı (1974). Bu ödülü alırken yaptığı konuşmada 'Bilim insanının amacı anlamaktır' hemen ardından 'ama büyük harflerle anlamaktır' sözleriyle kendine göre bilim insanını açıklamıştır. Onuruna yapılan cebir ve Sayılar Teorisi üzerine uluslararası bir sempozyum, 1990'da 3-7 Eylül tarihleri arasında Silivri'de gerçekleştirilmiştir. Halkalar ve Geometri üzerine ilk konferanslar da 1984'te İstanbul'da yapılmıştır. Arf, matematikte geometri kavramı üzerine bir makale sunmuştur. Cahit Arf, 1997 yılının aralık ayında ağır bir kalp hastalığı nedeni ile vefat etmiştir.

Kaynakça

- <https://www.sabah.com.tr/cahit-arf-kimdir->
- <https://www.bilgikilavuzu.com/cahit-arf-kimdir/>
- <https://cabim.ulakbim.gov.tr/cahit-arf-kimdir/>
- https://tr.wikipedia.org/wiki/Cahit_Arf
- <https://www.orjinalsozler.com/cahit-arf-sozleri>
- <https://www.dersimiz.com/bilgibankasi/cahit-arf-kimdir-hakkinda-bilgi-218>

ULU ŞEHİR BURSA

“

*Bursa'da bir eski cami avlusu,
Küçük şadırvanda şakıyan su;
Orhan zamanından kalma bir duvar...
Onunla bir yaşta ihtiyar çınar
Eliyor dört yana sakin bir günü.
Bir rüya dan arta kalmanın hüznü
İçinde gülüyor bana derinden.
Yüzlerce çeşmenin serinliğinden
Ovanın yeşili göğün mavisi
Ve mimarilerin en ilâhisi.*

”

Ahmed Hamdi Tanpınar şiirinde Bursa'yı tasvir etmeye işte böyle başladı.

Bursa, Türkiye'nin bir ili ve en kalabalık dördüncü şehridir. 2018 itibarıyla 2.901.396 nüfusa sahiptir. 2016 Dünya Yaşanabilir Şehirler sıralamasında Dünya'da 28. Türkiye'de 1. sırada yer almaktadır. Marmara Bölgesinin Güney Marmara bölümünde, 40° batı boylam ve 29° kuzey enlem daireleri arasında yer alır. Eski adı Hüdavendigâr'dır. Kuzeyinde Marmara Denizi ve Yalova, kuzeydoğuda Kocaeli ve Sakarya, doğuda Bilecik, güneyde Kütahya ve batıda Balıkesir illeri ile çevrilidir. Bursa'yı birkaç konu başlığı altında incelememiz mümkündür.

Bursa ve Tarihçesi

Bursa'da şimdilik bilinen en eski arkeolojik kalıntılar Yenişehir yakınlarındaki Menteşe Höyüğü ve Orhangazi yakınlarındaki İllipınar'dan bilinmektedir. Bu arkeolojik buluntu yerlerinin en eski tabakaları yaklaşık 7 bin yıllıktır. Bu tabakalardaki kültür, çanak çömleğin gelişmiş olarak ortaya çıktığı, mimarinin dörtgen planlı, bol miktarda ahşap destekli kerpiç kullanılarak inşa edilmiş yapılardan oluştuğu tabakalardır. Bursa'da David French, Mehmet Özdoğan ve Jacop Roodenberg'in arkeoloji ile ilgili çalışmaları tarih öncesiyle ilgili pek çok yeni bilgi ortaya koymuştur.

Bursa ve Osmanlı

Anadolu Selçuklu Devleti'nin zayıflayıp dağılmaya başlamasıyla kurulan Anadolu Beylikleri içinde zamanla gelişen Osmanlı Beyliği, çevredeki tekfurların arazilerini de alarak güçlenmiştir. Bursa, 1307 yılında Osman Bey tarafından kuşatılmış, uzun süren kuşatmadan sonra 6 Nisan 1326'da

Osman Bey'in oğlu Orhan Bey tarafından alınmıştır. 1335 yılında başkent Bursa'ya taşınmış ve kentte büyük imar hareketleri yaşanmıştır.

Osmanlılar Bursa'yı aldıklarında kent sadece hisar içinden ibaretken, Orhan Gazi şehri hisarın dışına çıkararak Orhan Gazi Külliyesini kurdurtmuştur. Surlar dışında mevcut yerleşmeye yakın, hakim noktalarda cami, hamam, imarethane, darüşşifa, medrese gibi kamu yapıları inşa edilerek bu külliyelerin çevrelerinde konut alanları yaratılmış ve böylece bir yerleşme geleneği başlamıştır. Başkent, 1363 yılında (I. Murad Hüdavendigâr döneminde) Edirne'ye taşınmıştır. Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'u fethetmesinden sonra ise Bursa'nın faal rolü son bulmuş ve yönetim merkezi niteliğini kaybetmiştir.

Bursa'da Osmanlı Devleti hâkimiyetinde, 1922 yılına kadar, Müslüman, Rum, Ermeni ve Yahudi toplumlari birlikte yaşamışlardır.

Bursa ve Cumhuriyet Dönemi

Bursa, 1987 yılında çıkarılan 3391 sayılı kanun ile büyükşehir unvanı kazandı. Başlangıçta üç ilçe (Nilüfer, Osmangazi ve Yıldırım) Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin sınırlarına dahil edildi. 2004 yılında çıkarılan 5216 sayılı kanun ile büyükşehir belediyesinin sınırları valilik binası merkez kabul edilerek yarıçapı 30 kilometre olan dairenin sınırlarına genişletildi. Bu sınırlar içinde kalan 7 ilçe, büyükşehir ilçe belediyeleri hâline geldi. 2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı kanun ile 2014 Türkiye yerel seçimlerinin ardından büyükşehir belediyesinin sınırları il mülki sınırları oldu.

Bursa ve Coğrafyası

İklim

Genelde ılıman bir iklime sahiptir. Ancak, iklim bölgelere göre de değişiklik göstermektedir. Kuzeyde Marmara Denizinin yumuşak ve ılık iklimine karşılık güneyde Uludağ'ın sert iklimi ile karşılaşmaktadır.

Ekonomi

2007 yılı nüfus sayımı resmi kesin sonuçlarına göre Türkiye'nin 4. büyük kentidir. Brookings Institution ve JP Morgan'ın 2014 yılı baz alınarak oluşturulan ekonomide yükselen kentler sıralamasında Bursa 300 şehir arasında İstanbul'un ardından 4. sırayı aldı. Aynı listede Türkiye'den İstanbul ve Bursa dışında İzmir 2 ve Ankara 9. sırada yer almıştır.

Bursa; otomotiv, tekstil, makine, gıda sanayi sektörlerinde söz sahibidir. Tarihte ilk havlu üretiminin Bursa'da gerçekleştiği söylenir. Halen de havlu üretimi ve ihracatı gerçekleştirilir. İpek üretimi ve bıçakçılık Bursa'nın eskiden dünyaca tanınmasını sağlamasına rağmen şu anda bitme noktasına gelmiştir.

Bursa ve Kültür

Sanat

Karagöz Gölge oyunu, tarihte Bursa'nın Türk kültür yaşamına kazandırdığı en önemli etkinliklerden birisidir. Cumhuriyet tarihinin ilk modern sinema-tiyatro-konser salonları arasında yer alan Tayyare Kültür Merkezi, mimar Arif Hikmet Koyunoğlu'nun projesi doğrultusunda Tayyare Cemiyeti (Türk Hava Kurumu) tarafından yaptırılmış ve 1932 yılında Bursa'da hizmete açılmıştır. Bursa Devlet Tiyatrosu 1957 yılında kuruldu. Bursa Devlet Türk Sanat Müziği Korosu 1991 yılında kuruldu, Kültür Bakanlığı'na bağlı.

Mutfak

İskender Kebab, Kestane Şekeri, Tirilye Zeytini, Gemlik Sofralık Zeytini, Kemal Paşa Tatlısı, Sütlu Bursa Helvası, İnegöl Köfte, Bursa Kebabı, Ciğer Sarma, Mağlıç Peyniri, Mihaliç Peyniri, Pideli Köfte, Cevizli Lokum, Kaymaklı Ekmek Kadayıfı, Cantık, Tahinli pide, Bursa'nın lezzetleri arasındadır.

Turizm

Uludağ, Gölyazı, Mudanya, İznik, Cumalıkızık, Karacabey longozu, Uluabat Gölü, Somuncu Baba Türbesi, Ulu Cami, Emir Sultan Camii, Yeşil Türbe, Tarihi Çınar, Ağlayan Çınar, Bursa Kalesi, Oylat, Keramet Su Kaplıcası, Suuçtu Şelalesi Bursa'daki tarihi mekânlara örnektir.

M.İkbal KALYONCU

Kardeşimin Telefonu Kayboluyor

Sıcak bir yaz günüydü. Her ne kadar havuza girip çıksak da kardeşlerim ve ben bu hararetli havada fazlasıyla bunalıyorduk. Böyle bir günde serin bir yerde eğlenceli maceralar yaşamak için hepimiz dua ediyorduk. Fakat normal yaz kaldığı yerden akışına devam ediyordu. Evet, sıcağın dolayısı ile saat 17:00'den önce evden başka hiçbir yerde durmamamız gereken daha doğrusu üzerimize titreyen ailemizin bir kuralı olan o meşhur yaz günleri... Her neyse, maceramız şöyle başlıyor. Ortanca kardeşimiz, ben ve diğer 3 kardeşim evimizin içinde bulunan kapalı havuzda yüzerken koşarak geldi. Ağlıyordu. Her ne olmuştusa onu derinden üzmüştü. Her zaman elinde olan hiçbir zaman elinden düşürmediği telefonu da yanında değildi. Bu bana garip gelmişti. Birkaç saniye birbirimize baktıktan sonra merak ettim ve sordum:

- Hayırdır inşallah. Kısık ve titrek bir sesle konuşmaya başladı.

- Cevap vermek istemiyorum. Çünkü kızacağımı biliyorum. Bu lafından sonra cevap almak için biraz uğraştım. Sonunda kızmayacağıma yemin ettim. O da bu sayede derdini anlatma cesareti bulmuştu. Yine kısık ve titrek bir sesle söze başladı:

- Babamızın, araba garajında gizli bir kapıdan girdiği ve icatlar yaptığı, kendinden başka kimse- nin girmemesi gereken odanın içini merak ettim. Bu yüzden bir plan yaptım. Öz çekim çubuğuna telefonumu taktım ve kapının altından sokmaya çalıştım. İlk saniyelerde her şey yolunda gidiyordu ta ki öz çekim çubuğunun hafiflediğini hissettim ve geri çektim. Önce bir şok geçirdim. Öz çekim çubuğunda telefon yerine bir mektup vardı. Mektupta "Bu odaya Prof. Dr. Mehmet Ali Üretkenkol'dan başkasının girme veya oda hakkında bilgi amaçlı veya olumsuz amaçlı veri toplaması yasaktır. Bu

tür yollarda kullanılan araçlar 1 gün içinde imha edilir." yazıyordu. Önce şaşırıp kaldım. Çünkü babam, dün 2 haftalığına Londra'ya toplantı için gitmişti. Ve bu yüzden bana fırsat doğdu. Ama hem telefonum gitti hem de tutuklanacağım, dedi. Kardeşim Halil'e çok fena bir şekilde kızasım gelmişti. Gelmişti gelmesine ama kızmayacağıma dair söz verdiğimde aklıma geldi. Diğer kardeşlerimde Halil'in anlattıklarını can kulağıyla dinlemişti. En büyük olarak hemen havuzdan çıktım. Halil hariç diğerleri hâlâ havuzdaydı. Yüksek sesle konuşmaya başladım:

- Beyler, Oda 1'de acilen toplanıyoruz. On dakika içinde tüm işlerinizi halletseniz iyi olur.

Kardeşler Arası Acil Toplantı

On dakika sonra herkes Oda 1'de kendilerine özel bulunan sandalyelerde oturmuş beni bekliyorlardı. Oda 1'de benim kendi odamdı. Beş kardeş olduğumuzdan dolayı problemimiz çok oluyordu. Bunlara çözüm bulmakta gerektiğinden bir teşkilat kurmaya karar vermiştik. Teşkilatımızın adı "Kardeşler Arası Suale ve Soruna Cevap" teşkilatıydı. İşte bu teşkilatın ana merkezinde Oda 1 idi. Bu yüzden bu odaya önem veriyorduk. Ayrıca diğer odalardan farklı olarak bu odada projeksiyon olması toplantıları daha etkileyici yapabilmemizi sağlıyordu. Her neyse, on dakika içinde herkes oda da olduğu için hızlıca toplantıya başladık. İlk söz bir küçük kardeşim olan Abdullah'tan geldi. Konuşmaya başlamadan önce boğazını temizlemiş önünde bulunan sudan hızlıca bir yudum almış ve etkileyici bir şekilde konuşmasına başlamıştı. Konuşması şöyleydi:

- Saygıdeğer Kardeşlerim ve Sayın Başkan Abim, öncelikle hepiniz selamlıyorum. Ve vaktimizin çok kısıtlı olduğunu göz önünde bulundurarak hemen planımı anlatmaya başlıyorum. Öncelikle ben, abim Hasan ve kardeşim Halil, kardeşim Ali'nin

ZAMAN

SEYAHILARI

ZAMAN SEYYAHLARI YOLDA

kapı açma becerisi sayesinde az önce açmış olduğu kapıdan içeri girmeliyiz. Üstümüze takılı olacak uzaktan veri alıp verebilen mikrofona ve kulaklıkları kameralara ile içeri gireceğiz. Bu sırada bir diğer kardeşimiz olan Salih, Ali abisiyle beraber Oda 1’de bu kameraları projeksiyon ve kişisel bilgisayarları ile izleyecekler. İçeride güvenliklerinin ana beyni olarak tahmin ettiğimiz bir yer var. Muhtemelen bu yer gözümüzün önünde olacak. Ana beyni fark etmek çok zor. Fakat biz elimizden geleni yapacağız. Şimdi herkes görev konumunu alsın. Sonra Abdullah, ben ve Halil, Ali’nin açtığı ve adı girilmesi yasak olan kapıdan içeri girdik. Güvenlik nedeninden ötürü Ali biz girdikten sonra kapıyı kapattı. Karanlıkta bir süre merdivenleri indik. Bu sırada Oda ile sürekli iletişim halindeydik. İçeri girili on dakikayı az geçmişti ki birden bağlantıda cızırdama yaşandı. Bu bizi bayağı korkuttu. Tam, yine iyiyiz iletişim devam ediyor derken bağlantı tamamen kesildi. Yine de cesaretle ilerledik. Yerde beyaz bir cisim gördüm ve eğildim. Bu Halil’in telefonuydu. Halil buna çok mutlu olmuştu. Her ne kadar plan tamamlanmış gibi gözüksede iki aşama daha kalmıştı. Kayıtları silme ve Odaya sağ salım geri dönebilme. Yaklaşık on dakika daha yürüdükten sonra –tahmini olarak 20 dakika yürüdük- geniş bir odaya vardık. Ortada bir arabanın beş katı büyüklüğünde bir makine vardı. Kanatları ve jet motoru olması onu biraz da uçağa benzetmişti. Halil ve Abdullah Ana Beynin bumakine olduğu kanaatine vardılar. Bende hemen peşlerinden içeri atladım. İçeride beş koltuk vardı. Halil dedi ki:

- Demek beş kişi aynı anda kayıtları kontrol edebiliyormuş. Ve onlar makineyi içten incelemeye bir şeyler bulma ümidiyle devam ettiler. Ben ise makineyi dışarıdan incelemeye devam ettim. En sonunda dışarıda ağır ve içinde parlak bir gaz olan altın kaplamalı metal çerçeveli bir silindir buldum. Makinanın üstünde de aynı boyutlara denk gelen silindiri boşluğu vardı. Silindiri boşluğa takmaya karar verdim. Silindiri boşluğun üzerine yerleştirince zaten silindir boşluğa otomatik oturdu. Ve birden makinanın üzerinde ışıklar yanmaya başladı. Kokpitte de çalışmış olacak ki içeriden sevinç sesleri geliyordu. Makinanın aydınlatma işlemi tamamlandıktan sonra dikkati ilginç bir ayrıntı çekti. Makinanın üzerinde orta boyutlu harflerde “Seyyah-ı Zaman 2019” yazıyordu. Biraz Osmanlıca bilgimi kullanarak bunun anlamının Zaman Seyyahı 2019’la aynı anlamda olduğu fikrine vardım. Azıcık daha düşündüğümde jeton düştü. “Demek bu bir zaman makinasıymış.” Diye haykırdım. Birden motor çalışma sesi geldi. Hemen içeri atladım. Gözüm hemen geniş odadaki saate gitti. Saat 13.40’tı. Gerçekten zamanda kaç saat yolculuk yapacağımızı merak ediyordum. Ayrıca hangi seneye gideceğimizde...

13.40’tı. Gerçekten zamanda kaç saat yolculuk yapacağımızı merak ediyordum. Ayrıca hangi seneye gideceğimizde... Ekranda zaman olarak 26 Ağustos 1071 Cuma, mekân olarak ise Malazgirt yazıyordu. Nereye gideceğimizi kavramıştım. Makine bir dakika içinde azami motor çalışma hızına ulaşmıştı. Zaman Makinası üstüne yapılmış portala yükselmeye başladı. Buradan içeri girdiğinde ise sanki mavi ve beyazlarla dolu bir uzay içindeydik. Fakat bu ânı çokta yakalama imkânımız olmadı. Hedef noktaya varmıştık. Malazgirt bölgesinde bir tepenin arkasındaydık. Kıyafetlerimiz 2019 kıyafetleri olduğundan askerlere ve komutanlara yaklaşmamaya çalışacaktık. Bulduğumuz tepenin diğer tarafında da askerler vardı. Muhtemelen bunlar Selçuklu askeriydi. Ayrıca tepeye tırmanınca geniş bir meydan gördük. Bu meydanda yüksek bir şey aracılığıyla herkesten yüksekte duran ve beyaz kıyafetli adam dikkatimizi çekti. Tarihi konuşmasına başladı. “Bu benim kefenimdir!” “Ya muzaffer olur gâyeme ulaşırım; ya da şehîd olarak cennete giderim. Sizlerden beni tâkip etmeyi tercih edenler, tâkip etsin. Ayrılmayı tercih edenler, gitsinler! Burada emreden sultan ve emredilen asker yoktur. Zirâ bugün ben de sizlerden biriyim. Sizlerle birlikte savaşan bir gâzîyim. Beni tâkip edenler ve nefislerini yüce Allâh’a adanarak şehîd olanlar, cennete; sağ kalanlar gâzîliğe kavuşacaktır. Ayrılanları ise, âhirette ateş, dünyâda da rezillik beklemektedir.” dedi. Ve bundan biraz sonra Romen Diyojen’in kendilerinden beş kat büyük ordusunu yendiler. Zaman makinasına yürürken bizim buradan çıkaracağımız dersin “Allah’a güvenmek ve gerekli tedbirleri almak manasındaki ‘Tevekkül’ ” olduğunu anlamıştık. Zaman makinasına bindik. Ve buraya nasıl geldiysek geri döndük. Malazgirt Meydanında 1 güne yakın zaman geçirmiş olmamız rağmen, normal hayattan 1 dakika geçmişti. Bunu eve dönünce saate bakarak anlamıştım. Makinadan inince karşımızda babamızı görünce utanç ve mutluluk karışık bir duygu yaşadık. Babam o uyarı mesajının sadece insanları korkutmak için hazırlandığını söyledi.

Öz çekim çubuğundaki telefonun gidip yerine mektup koyulması, biraz yürüdükten sonra sinyalin kesilmesi hem önlemler gereğiymiş. Ayrıca babam Londra’da işini erken bitirdiği için erken dönmüş. Bu olayın iyi kısmı... Kötü olarak ise babamdan iyi bir azar yedik. Ama yine bu yaşadığımız macerayı hiçbir zaman unutmayacaktık.

SON

KAYNAKLAR : <https://www.yeniakit.com.tr/haber/malazgirtte-bu-benim-kefenimdir-diyen-alparslanin-tarihe-gecen-konusmasi-371053.html>

VECD

Sıkılacağı gelir insanın

Bedmest olunca

İçip acı mayiyi ve

Bir o kadar nûşin

Derdlerindenherab edeceği yerde

Ateşten melankolik kucağına düşüp

Hayatın , en karanlık ve o kadar gerçek tarafına.

Delirmek , çıldırmak , mecnun olmak ,

Çocukların diline düşmek

Sahi ! Çocuklar ,

Sanki hiç bir şey bilmezler

Anadan doğma cahiller!

Safiyâne bir eğlence

İfrattan tefritten

Kinden nefretten

Uzak.

Hayatı bir çocuğun yüzünde okumak

Bir tebessümde , masum bir tecessüste

Belki mahzûn bir çehrede

Yahut küçük bir arzda kopan

Devasa tufanlarda .

Minik ellerin dahi semâya varışında

Sahi ! Çocuklar ne ararlar ?

Ey , bilge çocuk

Sen , filozof bozuntusu

Ve sen Haliç

Sen ve ben

Aynı sürûdun

Dudaklarda eriyen iki farklı sesiyiz .

Ben kirlendim sen ise tertemiz.

Ey çocuk !

Nerde beni temizleyecek pınar
Nerde Güneş karanlıkları bastırarak
Ve yıldırımdan baltası İbrahim'in (as)

Kalpler üstüne bina edilmiş
Putları yıkacak .

Sermestim ,

Bilmem hangi şarabı içirdiler bana

Belki

Asırlardır ruhta yılanmış
Akıl zehrinden katıştırılmış
Ama belli ki insanı altüst eden
Bir mayidir içmişim.

Mecnun sözleridir bunlar

Şiir derler adına.

Ah ! Deli saçması

İtimat etmeyiniz

Sermest sözleri bunlar

Belki uyanınca derin uykumdan
Utanacağım , yerin dibine geçeceğim,
Pişman olacağım sözler.

Ah! Ama ya ben uyanıksam .

De hele Süheylâ

Ya ben uyanıksam.

Bir başka Süheylâ bir başka dünya demektir.

Dün gece uyandım Süheylâ
Güvercin sesleri duydum
Pervazlardan gelen

Hû hû diyen.

Serçe sesleri duydum
Gül kokulu rüzgarlar esiyordu
Lâlerin eşlik ettiği.
Bülbüller gördüm dallarda ağlaşan.
Ve bî-çâre çığlıklar işittim
İnsanlardan geliyordu
Halbuki onlar uyuyordu Süheylâ.

Bu kalb bir kuş kafesidir

Bir kilide ancak bir anahtar uyar.

Kafes açılınsın

Kuş uçsun

Konsun Cennet burclarına.
Sonbahar yeni geldi buralara
Ve ölümün ihtar rüzgarları
Ölüm bir vuslat mektubudur
Maşûktan aşığa giden
Bir güvercinle gönderilir
Altın bir kılıfa sarılı
Bir sonbahar rüzgarıyla
Pervazın önüne kor onu.

Sen ve ben

Süheylâ

Aynı sürûdun

İki farklı sesiyiz.

Ben kirlendim sen ise tertemiz.

İnkisârım göğşe kaldırıncâ enzârımı
Hakk'ı göremeyen dîdemdendir.

BU DÜNYA HEPİMİZİN

Dünya birçok hayvan barındırıyor içinde: Hayvanlar, mantarlar, insanlar, böcekler, çiçekler Zaman geçtikçe çeşitli ekosistemlerde farklı popülasyonlar yok oluyor. Popülasyon ne demek? diye soracak olursanız Popülasyon, her türlü canlı varlığın sayısal yoğunluk ve dağılımıdır. Sözcük Türkçeye Fransızcadan geçmiştir. Türkçe karşılığı nüfus olmasına rağmen biyoloji ve toplumbilim terimi olarak sıklıkla kullanılır. Bunun yanında biyolojideki anlamı ile popülasyon, belli bir yerde belli bir zamanda bulunan, birbirleriyle çiftleşip üreyebilen ve aynı tür içinde yer alan canlıların oluşturduğu bireyler topluluğuna verilen isimdir.

Bir popülasyonda sadece bir tür bulunabilir. Örneğin Deniz ekosisteminde balıklar, kara ekosisteminde insanlar var diyebiliriz.

Peki bir popülasyon, kendi ekosistemini yok edebilir mi? İnsanlar bunu başarabilen irade ve akıl sahibi güçlü yaratıklardır. Leoparın derisini işleyip kıyafet üretmek için leopar avlarlar, timsah derisinden çanta yapıp para kazanmak için timsah avlarlar. Zevk için yapar insan bunu.

Hayvanların doğal yaşam alanları yok ediliyor. Yalnızca kendi rahatımız ve zevk düşkünlüğümüz için yaşıyoruz.

Ormanları, kutupları, denizleri mahvediyoruz.

Bu bölgelerdeki yaşam çeşitliliğini azaltıyoruz, hayvanların canlarına kastediyoruz ve doğanın dengesini bozuyoruz.

Çünkü dünyanın yalnızca bizlere ait olduğunu düşünüyoruz. Böyle de bencil ve kibirliyiz.

Hayvanları ve doğayı hiç olmazsa kendimiz için koruyalım. Kürkü sadece hayvanlar giyer! Hayvanları katletmekten ne zaman vazgeçersek o zaman mutlu olacağız. Hayvanların ölümüne sebep oldukça birçok hayvanın nesli tükenecek.

Nesli tükenmekte olan ve tükenen hayvanların listesi şöyle:

- Vaşak (Sık kozalak ormanlarında yaşayan yaban kedisine benzer, yırtıcı bir hayvan. Boyu 130 cm kadardır. Kulak uçları püsküllüdür. Gece avlanır. Ömrü 15 yıl kadardır.)
- Çita (Boyu 4, yüksekliği 2 m, ağırlığı 4 tonu bulabilen toynaklı bir memeli. Kalın derili, bir veya iki boynuzlu, filden sonra en iri dört ayaklıdır. Ömrü: 35-50 yıl.)

- Orangutan (Borneo ve Sumatra'nın sık ve bataklık ormanlarının ağaç tepelerinde yaşayan bir maymun. Derisi kirli kahverengi olup, kırmızı kahverengi killarının boyu, vücudunun bazı kısımlarında 30 cm'yi bulur.)
- Macellan pengueni
- Kelaynak (Ülkemizde Bitlis ilinde bulunan Birecik ilçesinin en meşhur kuşudur. Geriye çok az kaldığı bilinmektedir.)
- İguana (İguana, tropikal iklimde yaşayan egzotik bir kertenkele türüdür. Ağaçlarda yaşayan iguanaların ortalama yaşam süresi 19-21 yıldır. Tümüyle otobur bir türdür; meyve, yaprak gibi bitkilerle beslenirler. Boyu çoğunlukla burnundan kuyruğuna kadar 1.3-2 metre. Erkek iguanalar dişilerine göre daha saldırgan- dır.)
- Bozkır tuygunu (Bozkır tuygunu, atmacagiller familyasından tıknaz bir tuygun türü. Dişisi, çayır tuygunun dişisinden daha büyüktür. Erkeği çok açık renklidir, martıya benzer, göğsü beyaz, kanat uçları kama biçiminde dar ve siyah, kanat altı ise beyazdır. Dişisi çayır tuygununa benzer.)
- Caretta caretta (küçük deniz kaplumbağası.)
- Çizgili sırtlan
- Komodo ejderi (Komodo ejderi, dünyanın en büyük kertenkele çeşididir. Komodo ejderleri azami 3 m uzunluğunda olup, ortalama ağırlıkları 70 kilo civarındadır. Adına ejder denilmesine karşın aslında bir varan çeşididir. Endonezya'ya bağlı Komodo, Rintja ve Flores adalarında bulunurlar. Otlak alanları tercih ederler.)
- Kara akbaba (Kara akbaba, atmacagiller familyasından orta büyüklükte bir akbaba türü. Eski Dünya akbabalarındandır ve Yeni Dünya akbabaları ile akraba değildir. Kartallar, çaylaklar ve doğanlar gibi gündüzcül bir kuştur.)
- Deri sırtlı deniz kaplumbağası (Deri sırtlı deniz kaplumbağası, 2 metreye ulaşabilen boyu ve 600 kilograma varabilen ağırlığıyla, yaşayan en büyük kaplumbağadır.)
- Kutup ayıları

- Panda
- Pigme borneo fili (Borneo fili ya da Borneo pigme fili Borneo'nun kuzeydoğusunda yaşar.)
- Dağ gelinciği
- Goril
- Sumatra kaplanı (Sumatra kaplanı, kedigiller familyasından yeryüzünde var olan en küçük kaplan alt türü.)
- Tazmanya kaplanı (20. yüzyılda soyu tükenen Avustralya'ya özgü büyük bir etçil keselidir. Avustralya'nın Avrupalılar tarafından iskanından sonra soyu tükenen birçok türden sadece biri olmasına rağmen en büyüğü ve en ünlüsüdür.)
- Langur (Hint yarımadasına özgü Eski Dünya maymunları cinsidir.)
- Gergedan (Gergedan, gergedangiller familyasından bugüne kadar zar zor soyunu sürdürebilmiş kara hayvanları içinde filden sonra en iri olan hayvan türü. Sütü pembe renklidir.)

Av yasaklarına uymak avcılık yapanlar için sorumluluktur. Bizim Türk halkı olarak da sorumluluklarımız vardır. Çeşitli kurumlara bağışlar yaparak destek olabiliriz. İnsan yeter ki yardım etmek istesin. Çevresini korumak istesin. Lafla kalmayın.

Yere sakız atmayın, ateşini söndürmeden sigara atmayın, geri dönüşümünü yapın.

KAYNAKÇA

- <https://www.turkcebilgi.com/arastir?query=>
- <https://www.milliyet.com.tr/hayvanlari-sadece-4-ekim-de-de-gil-her-gun-koruyalim-molatik-4674/?Sayfa=4>
- [https://tr.wikipedia.org/wiki/Pop%C3%BClasyon_\(biyoloji\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Pop%C3%BClasyon_(biyoloji))
- <https://www.neoldu.com/nesli-tukenmekte-olan-hayvanlar-894h.htm>

Mehmet Nail MUTLU

KARA DELİKLER

Kara delikler; uzayda bulunan ve hiçbir şeyin ondan kaçamadığı, her şeyi hatta ışığı bile içine çeken aşırı güçlü çekim kuvvetine sahip bir kozmik gök cisimleridir. Kara delikler yıldızların kimyasal yakıtının tükenmesi sonucu kendine çökmesi sonucu oluşur. İlk olarak 18.yy'da Newton'un evren kanunu ile ortaya çıkmıştır diyebiliriz. Sonrasında 20.yüzyılın başında Einstein'ın genel görelilik kuramıyla ortaya çıkmıştır. Karl Schwarzschild ise bu kuramı bazı denklemler ile desteklemiştir. Kur'an'ı Kerim'de bazı ayetlerde kara delikler ile ilgili bilgiler vardır. Mesela 'Hayır! Yemin ederim Hunnasa(Kara Delige)! Künnasın civarına (Kozmik Süpürge 'ye-Olay Ufkuna)!' (Tekvir 15-16). 'Çöktüğü zaman yıldız andolsun' (Necm/1). Bunun gibi birçok ayet vardır ki ben sadece 2 tanesini yazdım. Yani Allah 1400 yıl önce kara deliğin varlığından bahsetmiştir.

Kara delikler büyüklük bakımından 3 çeşit ayrılır. En küçüğü(insanın aklının alamayacağı, gücünün yetiremeyeceği)atom adar küçük olan ilksel kara deliklerdir. Ama bunların kütlesi dağ kütlesi kadardır. Bu karadelikler Hawking radyasyonu ile tespit edilebilirler. İkinci kara deliğimiz yıldızsal kara delikler. En yaygın olan karadelik tipidir. Güneş kütlesinden 20 kat fazla kütlede dirler. Samanyolu Galaksisinde düzinelerce yıldızsal kara delik olabilir. Bu kara delik türü, bir yıldız kendi içine çökmesiyle oluşur. Bir güneşin 3 katı kadar büyük bir kütle kadar çıkabilirler. Son kara deliğimiz ise en büyüğü olan süper kütleli kara deliklerdir. Bunlar neredeyse 1 milyon tane Güneş'in içine sığabilecek büyüklükte dirler. Çapı, Güneş Sistemi şeklindeki bir top kadardır. Samanyolu Galaksimizin merkezinde düşünülen Sagittarius A'dır. Bu kara delik 4 milyon tane Güneş'in içine sığabile-

cek kadar büyüktür. İşte bu da Allah'ın yarattığı evrenin ne kadar büyük olduğunu gösteriyor. Bu kara deliklerin içinde buldukları galaksi ile aynı anda oluştuğu söyleniyor ama ne kadar doğru orası muallak.

Eğer Güneş Sistemi'nde ki Güneş'in yerine bir kara delik olsa ne mi olurdu? Bu kara delik eğer Güneş büyüklüğünde ise fark eden bir şey olmayacak yani gezegenler bu sefer kara deliğin etrafında dönmeye başlayacaklardır.

Keşfedilen ilk kara delik Cygnus X-1 adlı ilk kara deliktir. İnsanlar bu kara delikten ilk defa 1964 yılında haberdar olsa da anlaşılması 7 yıl sürmüştür. Tahmini 6 milyon yıl önce oluştuğu düşünülen bu kara delik bizden 6000 ışık yılı uzaktadır. Bize en yakın olan kara delik ise bize yaklaşık olarak 3000 ışık ılı uzaktadır ve herhangi bir tehlike yaratmamaktadır.

Bir insan eğer kara deliğe düşecek olsaydı uzuvlarınız oldukça uzar ve en sonunda parçalanır. Atomun 6 parçacığına geldiğimizde bu işlem durur. Bu araştırmayı Sir Martin Rees adlı İngiliz Astrofizikçi yapmıştır. Eğer bir kara delik Güneş Sistemi kadar büyük olursa kara deliğin içine girene kadar içine çekilecek ve en sonunda parçalanılacaksınız. Bir yıldız kara deliğin yanından geçerse parçalanabilir.

Cygnus X-1, Stephen Hawking ve ve Kip Thorne arasında bir tartışmaya yol açmıştır. Stephen Hawking bunun bir kara delik olmadığını söylerken Kip Thorne bunun aksini iddia etmiştir. Ancak Stephen Hawking iddiasında yanılmış ve 1990 yılında yenilgiyi kabul etmiştir.

Bir teoriye göre Güneş, milyarlarca yıl sonra yaşamın sonu geldiğinde, kırmızı deve dönüşür.

Sonrasıda ise kimyasal yakıtını tamamen tüketerek gezegeni bulut olarak isimlendirilen akkor bir gaz halkasına dönüşür. En sonunda ise soğuyan bir beyaz cüce olur.

Kara deliklerin iki türü için bir çok gözlem donanımları vardır(doğrudan değil dolaylı olmakla birlikte açık ve seçik gözlemlere doğru ilerleme kaydedilmektedir). Bunlar yıldızsal ve dev kara deliklerdir.

Şubat 2005'te dev bir mavi yıldızın galaksimizin kaçış hızının iki katı hızla galaksimize yol aldığı görüntülendi. Bunun bir kara delik tarafından fırlatıldığı tespit edildi.

Şık ve maddenin artık kaçamadığı bölgeyi sınırlayan kuşağa "olay ufku" adı verilir. Olay ufku, herhangi bir fiziksel incelemede bulunamadığımız bir uzay parçasıdır. Ne olay ufkundan ötesini bilinen yasalarla açıklama olanağı vardır, ne de orada ne olup bittiğini bilmenin bir yolu vardır. Bir yıldızın olay ufku, yıldızın çökmeden önceki kütlesiyle orantılıdır. Örneğin kütlesi 10 güneş kütlesi olan bir yıldız içe çöküp kara delik haline geldiğinde çapı 60 km. olan bir olay ufkuna sahip olur. Bir kara delik madde yuttukça olay ufkunu genişletir, olay ufku genişledikçe de daha güçlü çekim alanına sahip olur. Kara deliğin olay ufkunda teorik olarak zaman tümüyle durmaktadır. Kimi kara deliklerde iki olay ufku vardır.

Kimileri "olay ufku" terimi yerine kara deliğe pek uygun olmamakla birlikte "kara deliğin yüzeyi" terimini kullanırlar. (Terimin uygun olmamasının nedeni, bir gezegen veya yıldızdaki gibi katı ve gazlardan oluşan bir yüzeyinin olmamasıdır.) Fakat burada birtakım özel nitelikler gösteren bir bölge söz konusu değildir; bir gözlemci kara deliğe ufku aşacak kadar yaklaşmış olabilseydi, kendisine yüzey izlenimi sağlayacak hiçbir özellik veya değişim hissedemeyecekti. Buna karşılık geri dönme girişiminde bulunduğu anda, artık bu bölgeden kaçamayacağını farkına varmış bulunacaktı. Bu, adeta "dönüşü olmayan noktadır. Bu durum,

akıntısı güçlü bir denizde, akıntıdan habersiz bir yüzücünün durumuna benzetilebilir.

Kara delikler evrendeki en kararlı ve en uzun ömürlü cisimler olmalarına rağmen, sonsuza dek yaşayamazlar, Hawking ışınımı yaparak çok yaşça enerjilerini kaybederler. Hawking ışınımı elimizdeki teknoloji ile saptanabilecek bir ışınım değildir.

Gök, 'çatlayıp-yarıldığı' zaman!

Yıldızlar, 'dağılıp-saçıldığı' zaman!

Denizler, 'fışkırtıldığı' zaman!

İnfitar Suresi (1-3)

Allah 1400 yıl önce Kur-an'ı Kerim'de kıyamet gününde aslında yıldızlar ve kara delikler hakkında da bilgiler vermiştir. Yani kıyamet günü artık kara delikler etrafa dağılıp saçılacak diğer bir deyişle düzenli hareketini sağlayan çekim kanununun kıyamet gününde yok olmasının sonucu olarak evrenin düzeninin bozulacağı, göklerin çatlayıp yarılacağı ve kozmik düzenin bozulacağı bildirilmiştir. Allah birçok ayette kıyamet gününde kara deliklerin parçalanıp saçılacağı ve evrenin düzeninin yok olacağını söylemiştir. Allah, kara delikleri 'sarmal yollar ve yörüngeler, çöktüğü zaman yıldız, Hunnas, delik yıldız, infilakın Rabbi' ile isimlendirmiştir. Aslında zeki olan bir insanın (Kur-an'ı Kerim'i okuyan ve anlayan) bunun ne büyük bir mucize olduğunu anlayıp iman etmesi gerekir. İlk kara delik bile 19. Yüzyılda teori yoluyla keşfedilmişken Allah bunu mucize kitabında 14 yüzyıl önce anlatmıştır. Mucize Kitap'ta binlerce mucize vardır ki bu da sadece bunlardan bir tanesidir.

Kaynakça:

<https://kuran.diyanet.gov.tr>

<https://www.wikizero.org/index.php?q=aHR0cHM6Ly90ci53aWtp-cGVkaWEub3JnL3dpa2kvS2FyYV9kZWxpaw>

<https://bilimfili.com/kara-delik-nedir/>

<https://onedio.com>

<http://www.phys.vt.edu/~jhs/faq/blackholes.html>

YAŞAM ARAYIŞI

Artık insanoğlunun Dünya'da yaşayamaya-
cağı bir zaman dilimindeyiz. Dünya artık
eskisi kadar güzel değil ve yaşam olmayan
Marstaki gibi yeryüzünde de toz fırtınaları dinmek
bilmemektedir. Tüm öğünler yok olmuş sadece
yok olmayan iki öğün kalmış bir Dünya. Profesör-
ler artık insanların Dünya'da yaşamaması gerek-
tiğini düşünürler. İnsanların yeni bir yaşam yeri
bulması gerekmektedir. Bunun içinde uzayda farklı
bir gezegen aramaktalar.

Profesör Brand eskiden uzay ile ilgilenmiş bir bilim insanıdır. Yaşı ilerlediği için emekli olmuş. Bir gün Profesör Brand'i akşam sularında bir ör-
güt çağırır. Profesör Brand tam emin olmamakla birlikte gider. Kendisini niye çağırdıklarını bir türlü anlayamaz. Gittiğinde ona bir iş teklifinde bulunurlar. Uzaya yeni yaşam yeri bulmak için gönderilme teklifi. Profesör Brand ilk başta kararsız kalır çünkü onun küçük bir kızı ve oğlu vardır. Oğlu üniversite çağında kızı da daha ortaokul çağındadır. Ama yine de bu teklifi kabul eder. Bu durumu sadece oğluna anlatır, kızına söylememesi konusunda onu uyarır. Çünkü kızı annesi olmadığı için babasını çok sevmektedir. Ama nasıl olduysa kızı bu durumu anlar. Ona gitmemesi için yalvarır. Profesör Brand ona geri geleceğini söyler.

Profesör Brand kızına kendisine hatırlaması için bozuk bir saat verir. Kızıda saati odasına koyar. Bir gün sonra Profesör Brand gitmeye hazırlanır. Artık gitme vakti gelmiştir. Örgüt binasına ulaşır. Gidecekleri sadece üç gezegen vardı. Bunların üçüde

30 ışık yılı uzakta. Hem oraya gidecek kadar yakıt yetmezdi hem de yetse bile oraya vardıklarında Dünya'da yaşam kalmazdı. Bunun için Satürn'ün yakındaki bir yerde olan solucan deliğine gireceklerdi. Tabii ki karşıya sağ salım çıkmaları kesin değildi. Bir diğer sorun ise bu gezegenlerin yanında çok büyük bir karadelik olmasıydı. Bu riski göze almaları gerekiyordu. Profesör Brand herşeyi kabul eder. Onun yanında gelecek üç kişi daha vardı. Profesör Karen, Profesör David ve Profesör William.

Gideceği üç gezegenden en yaşamsal olanı Mann'in gezegeni. Bu gezegenin aynı Dünya'ya benzediği düşünülüyor. Diğer iki gezegenden biri Ben'in gezegeni. Bu gezegende Dünya'ya göre çok fazla su bulunur. Diğer gezegen ise Joe'nun gezegeni. Bu gezegen ise Dünya'ya göre çok fazla sıcak veya soğuktur. Aslında ilk olarak Mann'in gezegenine gidilmesi öngörülüyordu fakat orasının en uzak ve karadeliğe en yakın gezegen olması nedeniyle oraya en son gitmeyi planladılar.

Artık gitme zamanı gelmişti. Herkesle vedalaştıktan sonra uzay gemisi kalkışa geçti. İlk rota Satürn'ün yakınındaki solucan deliğiydi. Sıkıntısız ve sorunsuz bir şekilde solucan deliğine gelmişlerdi. Profesör Brand solucan deliğine girmeden önce kızıyla görüştü. Daha o kadar kısa bir yolu gitmişken Dünya'da 1 yıl geçmişti bile. Bu görüşme artık bu yolculukta kızıyla son canlı görüşmesiydi. Görüşme bittikten sonra solucan deliğine girme vakti gelmişti. Kendilerine tam ne olacağını bilmemekle

birlikte çok korkuyorlardı. Solucan deliğine sonunda girmişlerdi. Kendilerini fazla hareket ettirmeye çalışıyorlardı. Sonunda solucan deliğinden çıkmışlardı. Düşündükleri kadar bir şey olmamıştı.

İlk olarak Joe'nun gezegenine gideceklerdi. Uzun bir yolculuğun ardından sonunda Joe'nun gezegenine varmışlardı. Güverte uzayda kalacak sadece küçük bir bölümlerle iniş yapacaklardı. Güvertede ise Profesör William kalacaktı. Gezegenine iniş için hazırlandılar ve iniş yaptılar. Ama yeryüzü o kadar soğuktu ki ilk başta araçtan inemediler. Orada daha önceden gelen astronotların bir üssü vardı. Oraya gittiler. Üsse girdiklerinde ilk olarak kendilerini dondurdukları kapsüllere baktılar. Hepsine baktıktan sonra bir tanesinin farklı olduğunu gördüler. O kapsülü açtıklarında karşlarına bir astronot çıktı. Kendisini ölmemesi için dondurmuştu. Onunla konuştuktan sonra adının Joe olduğunu öğrendiler. Demek ki bu gezegenin adı ondan gelmekteydi.

Astronot Joe çok uzun zamandan beri donuk kalmıştı. Artık o gezegenden kurtulmak istiyordu. Hepsi birlikte dışarı çıkmıştı. Profesörler gezegende araştırma yaparken Astronot Joe geldikleri araçla kaçmaya çalıştı. Ama yanlış başlattığı için aracın ön tarafı patladı. Astronot Joe ölmüştü. Profesörler bu duruma şaşakaldı. Gezegenin yaşanmayacak kadar soğuk olduğunu görünce aracı tamir edip güverteye döndüler. Fakat döndüklerinde Profesör William'ın çok fazla yaşlandığını gördüler. Çünkü gezegene göre güvertede çok fazla zaman geçmişti. Profesör William Profesör Brand'e çok fazla mesaj geldiğini söyledi. Profesör Brand gelen kutusuna baktığı zaman oğlunun mesajlarıyla karşılaştı. Dünya'da 20 yıl geçmişti. Oğlu evlenmiş çocuğu olmuştu. Kızından hiç mesaj gelmediğini farkettiler. Fakat 5 dakika sonra bir mesaj geldi. Kızı çok büyümüşü.

İkinci olarak Ben'in gezegene gittiler. Yolda giderken Profesör William dayanamayıp vefat etti. Ben'in gezegenine varmışlardı. Güverte de sadece gemiye bağlı olan yapay zekâ BARS kalacaktı. Gemiye bağlı olmayan NARS ta gelecekti. Gezegenine iniş yaptılar. İndikleri yerde her yerin su olduğunu fark ettiler. Sonra uzakta bir dağ gördüler. Ona doğru yavaş yavaş gitmeye başladılar. Yolda giderken buraya düşmüş uydu parçalarını toplamak için indiler. Fakat bir sorun vardı. O gördükleri dağ onlara yaklaşıyordu. İyice yaklaştıktan sonra onun bir dağ değil bir dalga olduğunu anladılar. Araca hızlı bir şekilde gitmeye başladılar. Fakat Profesör David uzakta olan bir parçayı almak için gitmiş-

ti ve geri dönecek vakti yoktu. Herkes bindikten sonra Profesör Brand aracı ona doğru sürmeye başladı. Fakat dalga o kadar yaklaşmıştı ki ona yetişmeden güverteye çıktılar. Profesör David de artık ölmüştü. Güverteye vardıklarında ise yine çok zaman geçmişti. BARS ona mesajları olduğunu söylemişti. Profesör Brandhemen gelen kutusuna baktı. Oğlunun bebeği aklıktan ve tozdan dolayı ölmüştü. Dünya artık bir can pazarı haline gelmişti. Herkesi kocaman bir telaş kaplamıştı. Sonra kızının bir mesajını gördü. Kızı da onun gibi profesör olmuş kurtulmanın bir yolunu arıyordu.

Artık son olarak tek çare olan Mann'in gezegenine gitme vakti gelmişti. Mann'in gezegenine çok yaklaşmışken yakıtları bitmek üzereydi. Ama gezegene incek kadar vardı. Fakat gezegene tam yaklaşmışken karadeliğin etkisi altına girdiler. Karadeliğe doğru sürükleniyorlardı. Artık gezegene yetişmenin tek bir yolu vardı; yükü azaltmak. BARS kendisini bırakabileceklerini söyledi. BARS'ı bırakmışlardı fakat yine de yakıt yetmezdi. Sonra Profesör Brand Profesör Karen'a kendisinin bırakılması gerektiğini söyledi. Profesör Karen ilk başta kabul etmedi ama baskı altında kalınca kabul etmek zorunda kaldı. Profesör Brand karadeliğe doğru gitmeye başladı. Çok korkuyordu. Çünkü oraya girdiğinde ne olacağını hiç bilmiyordu. BARS ile iletişim kurmaya başladı. Onunla birlikte düşüğü için iletişimleri kopmuyordu. Karadeliğin olay ufkunu geçtikten sonra kızının odasını geçmiş zamanda ki halini görmeye başlar. Kızı ona verdiği saati kitaplığa koyduğunu görür. Ona mors alfabesiyle saatin üstünde nerede olduğunu anlatmak aklına gelir. Ve tek tek yapmaya başlar.

Dünya'da herkesi bir yere toplamaya karar verirler. Ve Profesör Brand'in kızı evindeki eşyaları toplamaya başlar. Tam odasını toplayacakken kitaplığındaki bozuk saatin oynamaya başladığını görür. Ama çok değişik bir şekilde oynadığını fark eder. Saatlerce ne olduğunu anlamaya çalışır ve mors alfabesiyle bir şey söyleniyor olması aklına gelir. Tek tek okumaya başladığı zaman babasının ona bir mesaj gönderdiğini anlar. Babası ona buraya nasıl gelineceğini anlatır. Sonra kızı bunu tüm dünyaya söyledikten sonra Dünya'daki tüm insanlar oraya gitmeye başlar.

Aradan çok zaman geçmiştir. İnsanların bir kısmı karadeliğin içinde bir üssün içinde yaşamaktalar. Diğer kısmı ise Profesör Karen'ın gitmiş olduğu Mann'in gezegeninde.

İKİ DAMLA YAŞ

Hissediordum o gaz kokusunu,
Gidiyordu artık hep içinde olduğum o araba.
Götürüyordu anılarımı,kardeşlerimi,
Ama onları temizlemeye yetiyordu bir damla .

Hissetmemiştim o anda hiçbir şey,
Ne vardı ki yani?
Aynılmamış mıydım, gitmemiş miydin hiç yanlarımdan?
O zaman niye cam camdı gözlerim?

Düşünceler içinde çıkmıştım odama,
Konulamıyordum insanlarla.
Çünkü korkuyordum, utanıyordum,
Gözyaşlarının kelimelerime karışmasına.

Yavaş yavaş geçiyordu bu acı,
Artık konuşuyordum, gülüyordum, eğleniyordum.
Ama hala cevap bulamıyordum,
Akıldaki sorulara, gönlümdeki kora.

Ahmet Akif ÖZÇELİK

Kader'in şampiyonluk ihtimali...

Biz o ihtimal için çalışıyoruz.

Kader Yavuz
Özel Sporcular
Dünya Kayak Şampiyonası İkincisi

Emre'nin sessizliğin sesi olma ihtimali...

Biz o ihtimal için çalışıyoruz.

Emre Beyyusufoğlu
Turkcell Diyalog Müzesi
Sessizlikte Diyalog Rehberi

Şahika'nın kod yazma ihtimali...

Biz o ihtimal için çalışıyoruz.

Dr. Şahika Betül Yaylı
Geleceği Yazan Kadınlar Birincisi

Biz ihtimalleri kapsıyoruz.

Aybars'ın robot yapma ihtimali...

Biz o ihtimal için çalışıyoruz.

Aybars Kuzu
Zeka Gücü Öğrencisi

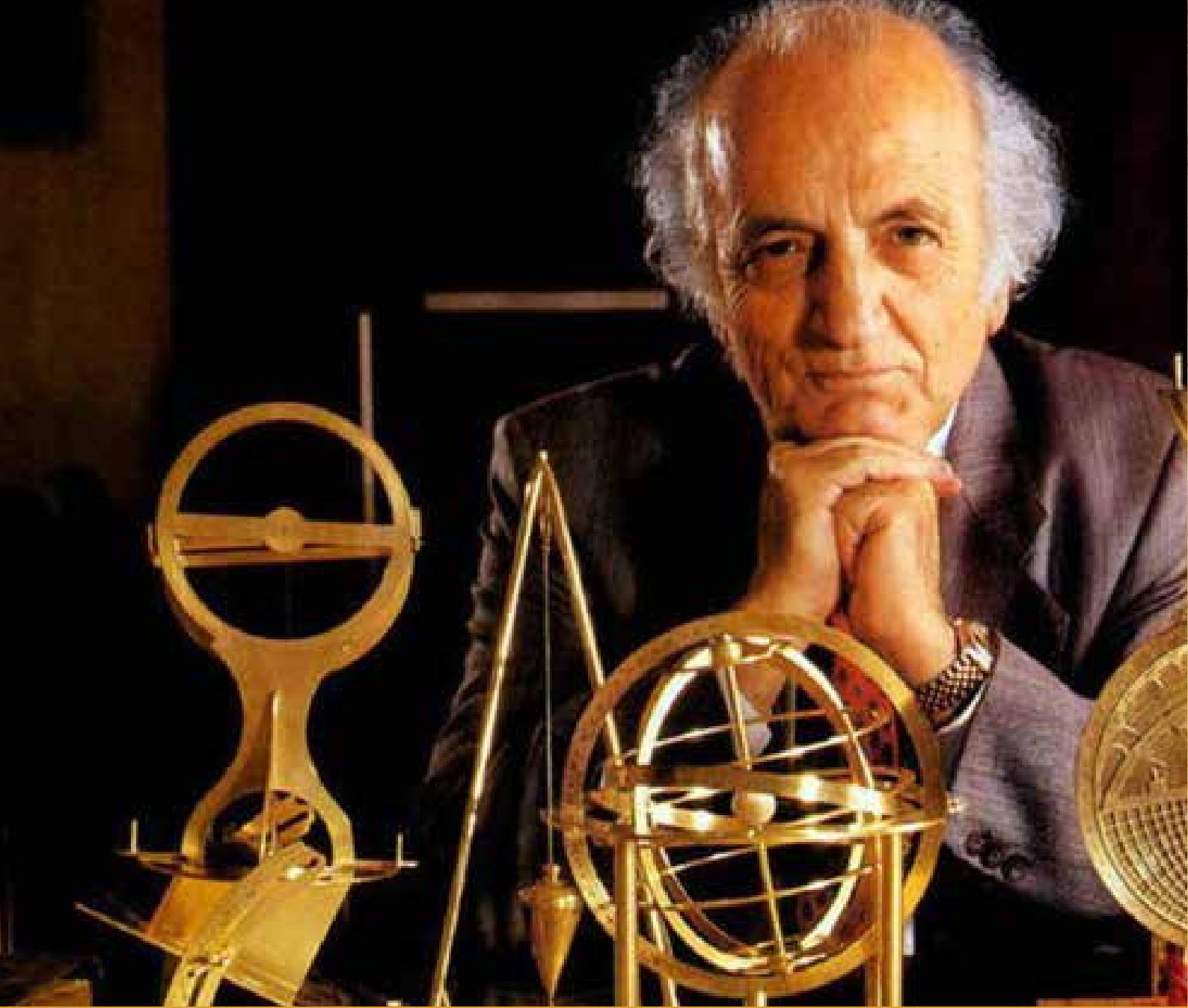

Funda'nın engelleri aşma ihtimali...

Biz o ihtimal için çalışıyoruz.

Funda Ceylan
İsime Engelliler Okulu
Müzik Öğretmeni

PROF.DR. FUAT SEZGİN ESERLERİ TAHLİLİ

Öncelikle size birkaç soru sormak istiyorum. "Rönesans , Antik Yunan Dönemi'nin bir devamı mıdır?"

"İkisi arasındaki 800 yıllık zaman karanlık bir dönem midir?"

"Bu 800 yıllık zaman diliminde İslam Medeniyeti sadece bazı Yunanca eserleri tercüme etmekle mi yetişmiştir?"

Ben bu yazıda bu sorulara cevap arayan bir bilim insanının çabalarını anlatacağım.

İslam Bilim ve Medeniyet Tarihi çalışmalarıyla hem Türkiye hem de dünyada öncü kabul edilen Prof. Dr. Fuat Sezgin'in öncelikle hayatına bakalım.

Prof. Dr. Fuat Sezgin 24 Ekim 1924'te Bitlis'te doğdu. Babası Mirza Mehmet Efendi, annesi Cemile Hanım'dır.19 yaşında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Şarkiyat Bölümü'ne kaydoldu. Aslında mühendis olmak istiyordu ama bir arka-

gece gündüz bunun için çalıştım.”

Hoca 60 darbesi sırasında 147'likler olarak bilinen , sınır dışı edilen akademisyenler içindeydi . O dönemde sürgün edilen akademisyenler gibi o da sadece vatana hizmet etmek istiyordu. Bu aralıkta çok sancılı dönemler geçirdi ve sonunda Frankfurt Goethe Enstitüsü'ne gitmeye karar verdi . Bakın bunu nasıl anlatıyor :

“Süleymaniye'ye gittim. Amerika'daki, Almanya'daki dostlarıma birkaç kısa mektup yazdım. 'Bugünden itibaren ben üniversitesinden atılmış bir insanım, yanınızda çalışmak isterim, benim için bir yer var mıdır?' diye. 3 üniversiteden cevap geldi: Frankfurt Üniversitesi, Kaliforniya'da Berkeley Üniversitesi ve Yale Üniversitesi. Düşündüm taşındım daha kitabımın (İslam Bilim Tarihi) bütün malzemelerini toplama işim bitmemişti. İstanbul'dan uzaklaşmak istemiyordum. Doğudan yani Mısır'dan İran'dan uzaklaşmak istemiyordum. Çünkü daha toplamam gereken bir sürü malzeme vardı. Frankfurt'ta karar kıldım. Dünyanın tek Bilimler Tarihi Enstitüsü oradaydı. Müdürü benim dostumdu. En kısa zamanda 'Frankfurt Üniversitesi' ne misafir profesör olarak geleceksiniz.' diye cevap geldi, yavaş yavaş işlerimi bitirip oraya gittim.”

Burada ise Frankfurt İslam Bilim ve Medeniyet Tarihi Müzesi'ni kuran hoca , bu müzede 700 den fazla model ve 45.00 den fazla yazma eser bulunuyor . Arada tarihli şeyler olmuyor da değildi . Eşi Ursula Hanım ile burada evlenen hocanın Hilal adında bir kızı da vardır.

Hoca çok geçmeden böyle bir müzeyi kendi vatanında , İstanbul'da kurma hayaliyle yanıp tutuşmaya başladı ve çok geçmeden Türkiye'de çalışmalara başladı . Uzun zaman süren çalışmaların meyvesi ise 2008 de açılışını Recep Tayyip Erdoğan'ın yaptığı Frankfurt'takinin bir kopyası olan İstanbul İslam Bilim ve Medeniyet Tarihi Müzesi olarak verdi . Gülhane Parkı'nda bulunan müze Frankfurt'taki kadar büyük olmasa da yine hattı sayılır bir çalışmayı bünyesinde barındırıyor .

Bu müzenin faaliyetlerini desteklemek amacıyla İBTAV (İslam Bilim Tarihi Araştırma Vakfı) ve Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde bilim tarihi bölümü kuruldu .

Cennetmekan hocamız ise 30 Haziran 2018 tarihinde hayata veda etmiştir . Ruhu şad , mekanı cennet olsun ...

Şimdi ise eserlerinden biraz söz edelim :

Buhari'nin Kaynakları (Doktora Tezi) : Tezin konusu İmam-ı Buhari'nin topladığı hadis rivayetlerinin sözlü değil yazılı kaynaklara dayanmasıdır.

GESCHICHTE des ARABISCHEN SCHRIFT-TUMS (Arap-İslam Bilimleri Tarihi) : Hocanın ilk cildi 1967 yılında yayınlanan, İslam Bilim ve Medeniyet Tarihi için mihenk taşı sayılan 17 ciltlik

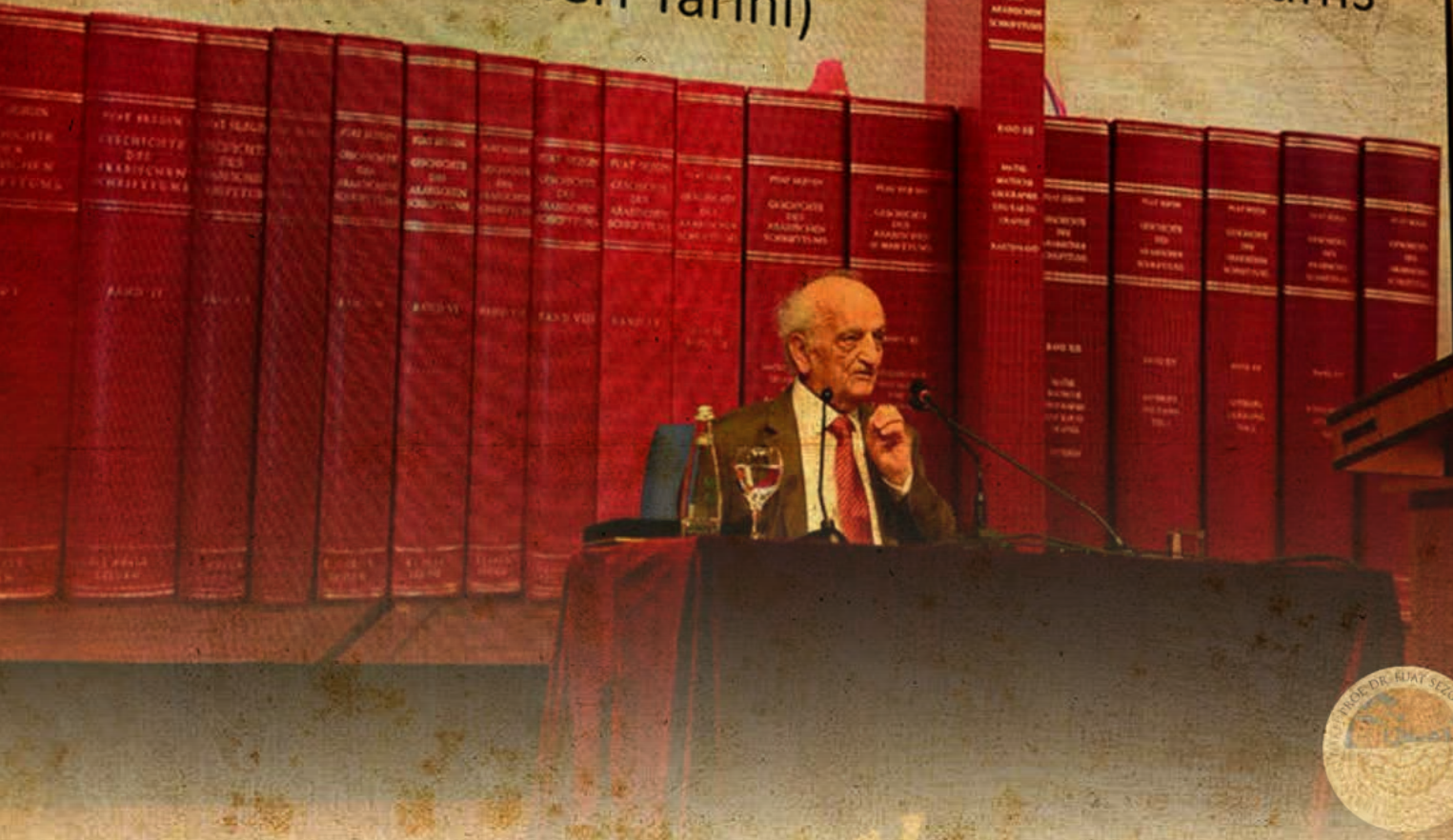
daşı onu ünlü oryantalist Hellmut Ritter tarafından verilen bir seminere götürdü . Burada fikri değişti ve hayatını adayacağı bilim tarihi çalışmalarına burada başladı .

Eğer Fuat Sezgin'den bahsediyorsak bu konuda Hellmut Ritter'in yeri büyüktür. Gelin bunu hocanın ağzından dinleyelim :

“Böyle bir hocanın talebesi olma şansına sahip oldum. Nedense bu adam beni büyülemişti ve kendinden önceki bilge kişilerin bilgilerini bana aktardığını hissetmeye başladım. Hiç not tutmazdım. O söylerdi ben söylediklerini kafama yazardım. İnanır mısınız anlattıklarının büyük kısmı hâlâ bu kafamda taşınmaktadır. O adam büyük Avrupalı oryantalistlerin belki en büyüğüydü. Bu büyük oryantalistler arasında farklı bir tipti. Beni çok etkilemişti. Bu etkilenmeyi size bütün manasıyla aktarabilmem mümkün değil.”

“Ritter'in sözleri İslam ilimleri tarihini öğrenmem için kırbaç rolü oynadı. Bütün dünyayı terk ederek

Geschichte des Arabischen Schrifttums (Arap-İslam Bilimleri Tarihi)

başyapıttır.Kitap aslında bir orientalist Carl Brockelmann'ın Geschichte der arabischen Litteratur adlı eserine, özellikle İstanbul kütüphanelerindeki yazmalar bakımından bir ek olarak tasarlanmış ama sonra hoca fikrini değiştirmiş ve bir ölçüde ondan da faydalanmakla birlikte tamamen yeni ve müstakil bir eser hazırlamaya girişmiştir.

Kitap 1967 yılında yayınlanmaya başlamış ve tam olarak 17 cilttir . Cilt cilt konu başlıkları ise şöyledir :

Cilt 1 : Kur'an bilimleri, hadis, tarih, fıkıh, kelim ve tasavvuf.

Cilt 2 : Edebiyat / Şiir.

Cilt 3 : Tıp, Farmakoloji, Zooloji,Veterinerlik

Cilt 4 : Simya, Kimya, Botanik, Ziraat

Cilt 5 : Matematik

Cilt 6 : Astronomi

Cilt 7 : Astroloji, Meteoroloji ve ilgili bilimler

Cilt 8 : Leksikografi

Cilt 9 : Gramer

10 – 12. Ciltler ise İslam'da matematiksel coğrafya ve haritacılık ve bu bilimlerin Avrupa'da devamı üzerine olup 2000 yılında toplu olarak yayınlanmıştır .

Wissenschaft und Technik im Islam (İslam'da Bilim ve Teknik) : Hocanın bu 5 ciltlik

eseri ise bir katalog görevi görüyor . İslam alimlerinin Geliştirdiği aletlerden , örnekleri Frankfurt ve İstanbul İslam Bilim ve Medeniyet Tarihi müzelerinde bulunan , bu aletleri yapan alimlerden bahseden bu eser bu iki müzedeki aletlerin adeta kataloğu gibidir .

İslam Uygarlığında Astronomi , Coğrafya ve Denizcilik : Üstadın bundan sonraki iki eseri derleme eserlerdir . Üstad bu eserde de , kitabın adında bahsedildiği üzere , beş ciltlik eserin bu kısımına alakalı bölümünün daha ayrıntılı bahsedildiği eseridir .

İslam Uygarlığında Mimari , Geometri , Fizik , Kimya ,Tıp : Bu eserde de , aynı öncekinde olduğu gibi , üstadın İslam'da Bilim ve Teknik adlı eserinin bu prensiplerle alakalı olan kısmının daha detaylı bir derlemesidir.

Amerika Kıtasının Müslüman Kaşifler Tarafından Kolomb Öncesi Keşfi ve Piri Reis :

Bu eser üstadın İngilizce bir yazısının Türkçe çevirisi . Hem başlıktaki konudan hem de Piri Reis'in ünlü eseri Kitab-ı Bahriye'nin içindeki haritaların kaynaklarını araştıran bu eser meraklıların ilgisini oldukça çekebilir .

Tanınmayan Büyük Çağ : Üstadın Arap - İslam Bilimleri Tarihi çalışması daha çok bir ansiklopedi gibidir . Bu eser de , bir roman kadar olmasa da ,

İslam bilimlerinin 10 asırlık gelişmesi konu alınmış . Üstad ise adeta İslam'ın altın çağına ışık tutmuş .

Prof. Dr. Fuat Sezgin'i daha iyi tanıyabilmek için :

Bilim Tarihi Sohbetleri : Bu eser Dr. Fuat Sezgin'in imza attığı başarıları ve çalışmaların perde arkasını anlatıyor. Diğer bilim insanlarının Fuat Sezgin'le alakalı düşüncelerini ve onunla alakalı sözlerini de içeren kitap , bilim tarihi sevenlerin hocayı , onun felsefesini anlayabilmesi için değerli bir çalışma .

İslam Bilimleri Tarihi Üzerine Konferanslar

: Bu eserde üstadın , Bilim Tarihi Sohbetleri'nde olduğu gibi , hocanın son 15 yılında Türkiye'de gittiği konuşmaların bir derlemesidir . Aynı şekilde bilim tarihi sevenlerin hocayı , onun felsefesini anlayabilmesi için okuması gereken bir kitap .

Dr. Fuat Sezgin'in bazı güzel düşünceleri :

"Miladi 850 yılından itibaren,16. yüzyılın sonuna kadar Müslümanlar ilimde mütemediyen yeni şeyler keşfettiler. Yeni ilimler kurdular, eski ilimleri keşfettiler ve ileride kurulacak bazı bilimlerin temellerini attılar."

"Avrupalıların 18. yüzyıl başına kadar yaptıkları doğruya yakın haritalar, İslam kültür dünyasında yapılan haritaların ya kopyaları ya adaptasyonları veya parça haritaların bir araya getirilmiş halleridir. "

"Gayretimin bir kısmı bilim dünyasına hizmet, ama diğer çok mühim bir gayesi ise; koskoca bir İslam aleminin yitirmiş olduğu kendine hürmeti,- güveni ve İnsanlık tarihindeki yerini hatırlatmak, kaybettiklerini iade etmek içindir."

" Birüni 27 yaşındayken 18 yaşındaki İbn-i Sina'yla yazılı bir münakaşaya giriyor. Konu nedir biliyor musunuz? "Işığın sürati ölçüsüz müdür yani lâ mütenahi midir, yoksa zamanla ölçülebilir mi?" Ne müthiş bir şey değil mi! Böyle bir şey bugünün Türkiye'sinde bile olmaz. "

"Umumiyetle derler ki: "Müslümanlar kaynak vermezler." Bu tamamıyla yanlış. Kaynak veren tek kültür dünyası İslam kültür dünyasıdır. Avrupalılarda kaynak verme mefhumu yoktu. Yunanlılarda çok azdı ama Avrupalılarda tamamıyla silindi. "

Emirhan ÇAKIR

Fotoğrafçılık: Sanat mı yoksa Zanaat mı?

Günümüzün gelişen teknolojisinde fotoğraf hayatımızın ayrılmaz bir parçası oldu. Dostlarla çekilen selfiler, yemeğe başlamadan çekilen fotoğraflar, anı kalsın diye çekilen bebeklik ya da çocukluk fotoğraflar, gezdiğimiz güzel mekanlar, manzaralar, bizi şaşırtan olaylar.. Tek gayemiz yaşadığımız anı ölümsüzleştirmek. İleride bakınca o vakti hatırlamak, mutlu olmak ya da hüzünlenecek fotoğrafla.

Fotoğraf sözcüğü, eski yunanca φῶς, fos, φωτός, fotos, "Işık (Gök cisimlerinin)", "Aydınlık" ve γράφειν, grafein, "Çizmek", "Kazımak", Resim yapmak", "Yazmak" sözcükleri birleştirilerek türetilmiş bir isimdir. Kelime anlamı, ışık yardımı ile iz bırakmaktır. Fotoğraf cisimlerden yansıyan elektromanyetik radyasyonun toplanıp odaklanmasıyla oluşturulur. En yaygın rastlanan fotoğraflar insan gözünün görebileceği kalıcı görüntüler yaratan dalga boylarıyla yaratılan fotoğraflardır.

Fotoğraf çekmek deyince aklına ne gelir insanın? Aklımıza sadece telefondan çekilen ayarları otomatikleştirilmiş fotoğraflar gelmemeli. Yaptığımız tek şey fotoğrafın kadrajını ayarlamak. Telefonlar sayesinde bunlar otomatikleşmiş durumda. Ama eline bir fotoğraf makinası aldığında fotoğraf daha başka bir şeye dönüşüyor. Yani telefondan çektiklerimiz çok sınırlı. Mesela telefondan Ayın detaylarıyla fotoğrafını çekebilir miyiz? Ya da dağlardaki kartalı tüm detaylarıyla fotoğraflayabilir miyiz?

Eğer kendinizi bu konuda geliştirecekseniz, bu iş sadece DSLR makineyle da bitmiyor. Lensler, filtreler, tripod, gerektiğinde yedek pil ve şarj etme ünitesi, harici flaş, fotoğraf makinası ve lensleri saklamak ve muhafaza etmek için güvenli bir çanta, yer kalmazsa diye yedek sd kart, ışığı yönetmek için reflektör...

Karışık bir şekilde yazmış olsam da liste bu şekilde. Ama fotoğrafçılığın da farklı çeşitleri

var. Mesela porte fotoğrafı çekmeyecekseniz reflektör veya flaş almanızın bir anlamı yok.

Peki Lensler (objektifler) nelerdir ve ne işe yararlar?

Cep telefonunda fotoğrafı çekilen kişinin bakması gereken yer telefonun lensidir aslında. Klasik kompakt makinelerde "vıjıt" diye bir ses çıkarıp dışarı uzayan öndeki cam kesim yine objektiftir.

Günümüzde her fotoğrafçının elinde olan fotoğraf makinaları DSLR fotoğraf makinalarıdır. "Digital Single Lens Reflex" yani Dijital yani filmle değil dijital kayıt yapan sensör ve hafıza kartıyla çalışan, Single Lens yani Tek objektifi olan, Reflex yani ayna yada prizmayla yansıtma sistemine sahip Film'le değil Sayısal sistemle çalışan Fotoğraf Makinesi çeşitlerine DSLR Fotoğraf Makineleri denir. Bu tür makinelerde farklı çeşit lensler kullanabilirsiniz. Manzara fotoğrafı çekmek istiyorsanız, ya da mimari

yapıları çekmek istiyorsanız ve çok büyük kadraj gerekliyse geniş açılı lenslere bakmalısınız. 10mm ve altı balık gözü lens olarak nitelendirilir. 14-24mm arası lensler ise mimari yapıları çekmeye uygun lenslerdir.

Eğer portre fotoğrafları çekecekseniz ya da istanbul sokaklarında olup bitenleri fotoğraflayayım diyorsanız 24mm-50mm arası işinizi görecektir. Eğer Moda fotoğrafçısı olacaksanız veya sadece portre çekeyim diyorsanız 85mm de kullanabilirsiniz. Eğer kuş fotoğrafçısı olmak istiyorum dersiniz. Ya da Ay'ı detaylarıyla yakalayayım, Samanyolunu fotoğraflayayım dersiniz 200mm ve üstü lenslere bakmalısınız. Aslan, kaplan belgeselleri çekenler hayvanlara yem olmamak için 500mm-1000mm gibi lensler kullanırlar. Ya da hayvanların korkup kaçmasını engellemek için kamuflaj kullanılmaktadır.

Fotoğraf çekerken kullanacağınız bir diğer ekipman olan filtrelerin de farklı kullanım alanları vardır.

1- (UV filtre) UV filtreler güneş ışınlarından gelen Ultraviyole ışınları engelleyerek daha doygun renkler elde etmeye yardımcı olur. Ayrıca lensleri korumak için kullanırlar. Fotoğrafa gözle görülür ciddi bir etkisi bulunmadığı için olası çarpımlarda lensin ön camını korumak için sıklıkla UV filtreler kullanılır.

2-(Polarize filtre) Polarize filtre yansımaları ortadan kaldırarak ışığın patlamasını azaltır ya da engeller. Mesela güneşli bir havada denizi çektiğinizde güneş denizi çok parlak gösterir ve polarize filtre buna engel olur. Ya da önünüzde bir cam var ve bu camı ortadan kaldırmamız mümkün değil. Eğere polarize filtre kullanırsanız yansımaları kesmiş olursunuz ve arada cam yokmuş gibi gösterir. Bir diğer özelliği ise gökyüzünün koyuluğunu artırabilirsiniz, gökyüzünü daha canlı renklerle görebiliriz.

lirsiniz. Circular Polarize filtre alırsanız en önünde halka bulunur ve bu halkayı çevirdiğinizde yansımayı ne kadar gidereceğinizi ve gökyüzünü hangi koyulukta fotoğraflayacağınızı ayarlayabilirsiniz.

3-(ND filtre) ND filtreler temelde pozlamayı kontrol etmek için kullanılır. Objektife giren ışığın şiddetini kontrol ederler. Bu nedenle farklı numaralarda üretilirler. Ama polarize filtre de olduğu gibi bununda ayarlanabilir olanlarını bulabilirsiniz. ND filtreyi Gündüz uzun pozlama fotoğraf çekerken kullanabilirsiniz.

Uzun pozlama fotoğraf çekmek enstantane hızını azaltmak demektir. Enstante perde hızı demektir. Yani enstantaneyi 1" yaparsak 1 saniye boyunca perde açık kalacağı için sesörden içeri o kadar fazla ışık girecektir. 1 saniye boyunca çekim yapacağı için yaptığınız hareketler bir silüet gibi görünecektir. Uzun pozlama ile çok farklı fotoğraflar çekebilirsiniz. Mesela geceleyin trafikte arabaların ışıklarını fotoğrafladığınızda arabaların farları güzel bir görüntü oluşturacaktır. Ya da yıldızları fotoğraflamaya kalkarsanız bütün yıldızlar kayıyormuşcasına bir fotoğraf elde edersiniz.

Fotoğrafa kendi hikayenizi katmak çok önemlidir. Ya da fotoğrafa bakana vermek istediğiniz mesaj... Mesela bir şehir kendi trenlerinin çok hızlı olduğunu göstermek amacıyla bir fotoğraf çektiyor. Hangi fotoğraf tekniğini kullanabilir? Eğer uzun pozlama tekniğini kullanacak olursa ışıklar silüet gibi duracaktır ve onu hızlı gösterecektir. Böylelikle amacına ulaşmış olur.

Fotoğrafta ışığı kullanmak da çok önemlidir. Eğer portre fotoğrafı çekmeyecekseniz kapalı bir alanda. Doğal ışığı kullanmayı öğrenmeniz gerekir. Fotoğrafçılar genellikle fotoğraf çekmek için öğle vaktini tercih etmezler. Çünkü güneş tepe-

dedir ve gölgeler doğru görünmez. Sabah güneş doğarken veya akşam güneş batarken ki güzelliği yakalayamazsınız öğle vakti. Güneşin doğuşu ve batışında özel vakitler vardır. Altın vakitler ve Mavi vakitler. Güneş doğmadan önceki yarım saat ve güneş battıktan sonra ki yarım saate mavi vakitler denir. Bu saatlerde gökyüzü mavi rengine bürünür. Mavinin büyüleyici güzelliğini fotoğraflamanın tam vaktidir. Altın vakit ise Güneş doğduktan sonra ki yaklaşık yarım saate ve Güneş batmadan önceki yarım saate denir. Bu vakitler de ise gökyüzü altın-kızıl rengine bürünür. Bu saatleri yaşadığınız şehre veya konunuza göre size bildiren uygulamalar vardır. "SunSurveyor" , "Twilight Calculator" , "golden-hour.com" bunlardan bazıları.

Fotoğrafçılık yeteneğinizi geliştirmek istiyorsanız başkalarından ilham almanız da çok önemlidir. Yani taklit edin! Fotoğrafçılıkta yeniyseniz taklit etmek kötü bir şey değildir. Bu işte ustalaşmış kişilerin yakaladığı pozların aynısını yakalamaya çalışın.

Güzel bir sözle makalemi sonlandırıyorum. "Eğer hikayeyi sözcüklerle anlatabilseydim, yanımda sürekli fotoğraf makinesi taşımaya ihtiyaç duymazdım." Lewis Hin

KAYNAKÇA

<https://www.fotopedi.org/uzun-pozlama-nedir-en-guzel-uzun-pozlama-fotograf-ornekleri-8189>

<https://obilir.com/bir-sanattir-fotograf/>

<http://www.birkarefotograf.com/single-lens-reflex-ve-dijital-single-lens-reflex-nedir/>

<https://www.senelfoto.com/fotograf-filtreleri-kullanimi/>

<https://umit.net/fotografcilik-nasil-yapilir/>

GÜLDEN YATAK

Şanlı ÷lkemin askeri yine sınır dışında
Evde bacıları anaları telefon başında
Hıçkırarak ağlarlar yanı başında
İnce ince damlalar yanaklarında
Telefon çalar beklenmedik bir anda
Lafügüzafla başlarlar konuşmaya
Elinde çiçeğiyle komutan kapıda
Refikleri ağlar mezar başında
Öldü zannederler onu bir anlığına
Lakin şehittir o ölmemiştir aslında
Mesrurdur gülden yatağında
Ebedi yolculukta değildir yalnız başına
Zavallılar değiller farkında
Vatan uğruna canını hiçe saydığına
Anası dimdik duramaz ayakta
Ta ki oğlunun ahvali gelince aklına
Anlar o vakit oğlu refahta
Nitekim gülmese de yüzü sevinir aslında
Bir anlığına tak eder canına
Ölümü ağır gelir ona
Lakin durmalıdır ayakta
Ülkesi destekçidir yanında
Nişanlısı isyan eder
Merhumla izdivaç edecektik der
Elleri kınalı toprağa gömer
Zaten başka ne gelir elden

BASKETBOL

Günümüzde dünyanın en popüler spor branşlarından biri olan basketbol, aslında oldukça yeni sayılabilecek bir spor dalıdır. Modern anlamda basketbolun mucidi Kanadalı bir beden eğitmeni olan Dr. James Naismith'dir. Oyunun ilk kurallarını da yine Naismith belirlemiş ve ilk olarak 1892 tarihinde çalıştığı okulun spor salonunda öğrencilerine oynamıştır. Ancak Naismith'in basketbolu yaratırken, muhtelif tarih kitaplarında bahsedilen Mayas isimli Kızılderili kabilesinin Tlahiotenle ya da Tlaştı isimli oyunundan etkilendiği söylenmektedir. Naismith'in modern dünyaya uyarladığı oyun kısa sürede tüm Amerika'ya yayılıyor ve olimpiik oyunlar arasına da dahil ediliyordu. Oyun aynı hızla Avrupa'ya sığıyor ve ilk olarak Paris'te bir basketbol sahası inşa ediliyordu. Hayatını basketbola adanmış Dr. James Naismith, 1925 yılında Amerikan Cemiyeti

aracılığıyla Türkiye'de yayınlanan ve Ahmet Robenson'un Türkçe'ye çevirdiği bir basketbol tanıtım makalesine de imza atmış ve basketbolun Türkiye'de tanınmasına büyük katkıda bulunmuştur. Türkiye'de basketbol ilk olarak 1904 yılında Robert Kolej'de oynanmıştır. 1911 senesinde Galatasaray Lisesi beden öğretmeni Ahmet Robenson'un çabalarıyla Mektebi Sultani'de ilk basketbol takımı kuruluyor, ancak kurallar tam olarak bilinmediği için rugby'e benzer şekilde oynanan maçlar sonunda neredeyse tüm oyuncular sakatlanıyordu. 1913 yılında ise Fenerbahçe Spor Kulübü bir basketbol takımı kurma girişiminde bulunmuş, ancak oyuncuların yarım yamalak bilgileri nedeniyle basketbol maçları sağlıklı bir şekilde yapılamamıştır. Ülkemizde yapılan ilk ciddi basketbol maçı; 1921 yılında Robert Kolej ve Amerikalılardan oluşan YMCA takımları arasında

yapılmıştır. Kemalist Devrim sonrası 1923 yılında ilk resmi spor teşkilatımız olan Türkiye İdman Cemiyeti İttifakı'nın kurulması ve 1925 yılında İstanbul Basketbol Mıntıkası'nın açılmasıyla beraber basketbol ülkemizde yayılmaya başlamıştır. 1927 yılında ise İstanbul'da ilk mahalli basketbol ligi kurulmuştur. Bu mahalli ligde, Naili Moran etrafında şekillenen Galatasaray basketbol takımı ve İstanbullu Musevilerin kurduğu Maccabi takımı arasında uzun yıllar büyük bir çekişme yaşanmıştır. İlk basketbol milli takımımız ise 1934 yılında yine Naili Moran'ın gayretleriyle kurulmuş ve milli takımımız ilk maçında Yunanistan'ı 49-12 mağlup etmeyi başarmıştır. 1936 yılında ise milli takımımız Berlin Olimpiyatları'na katılmış, ancak tüm maçlarını kaybederek elenmiştir. Bu ilk milli takımımızın önemli isimleri Naili Moran, Kamil Ocak, Jak Habib ve Sadri Usuoğlu'dur.

Berlin Olimpiyatları sonrası dünya ve ülke siyaseti nedeniyle de bir süre duraklamaya giren basketbol sporu, İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesiyle beraber yeniden bir atılım yapmıştır. İstanbul Bölgesi Spor Oyunları ajanı olan Turgut Atakol'un büyük çabalarıyla mahalli lig genişletilmiş ve yabancı kulüp takımlarıyla temaslar artmıştır. Özellikle Yunanistan milli takımı ve Yunan kulüp takımlarıyla yapılan maçlarda milli takımımız ve kulüp takımlarımızın yakaladığı ezici üstünlük, o dönemde basketbolun geniş kitlelerce sevilmesinde büyük rol oynamıştır. Ancak basketbol hala bir büyük şehir sporudur ve Anadolu halkına uzaktır. Düzenlenen Türkiye Şampiyonalarına hep aynı şehirlerden dereceye giren çok az takım katılabilmektedir. 1949 yılında ilk kez Avrupa Basketbol Şampiyonası'na katılan ay yıldızlı ekibimiz, şampiyonadan 4. olarak dönerek büyük bir başa-

rıya imza atıyordu. Takımımızın o dönemki yıldızları Hüseyin Öztürk, Yalçın Granit, Ali Uras, Cem Atabeyoğlu, Aleko Morisis ve Avram Barokas'tır. 1951 Avrupa Şampiyonası'nda 17 güçlü takım arasında 6. olmayı başaran milli takımımız Avrupalıları oldukça şaşırtıyordu. Milli hakekimimiz İzzettin Somer de Avrupa Şampiyonası finalini yöneten ilk ve tek Türk basketbol hakemi olarak tarihe geçiyordu. 1952 yılında Helsinki Olimpiyatları'nda da milli takım başarılı bir performans sergiliyor ve birçok Avrupalı takımı mağlup ediyordu. Ayrıca 1959 yılında Türkiye, tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası'na ev sahipliği yapıyordu. Bu yıllarda İTÜ spor salonunda yapılan uluslararası turnuvaların ve milli maçların etkisiyle lig maçları da dolmaya başlıyor ve İstanbul sokaklarında ilk basketbol potaları görülüyordu. 1950'lerin sonları ve 1960'larda yıldız, genç ve ümit milli takımlarımız ve ayrıca bayan basketbol milli takımımız kuruluyordu. İstanbul basketboluna ek olarak Ankara basketbolu da bu yıllarda gelişme kaydediyor ve milli takıma Şengül Kaplıoğlu gibi büyük bir yıldız veriyordu. İstanbul'da Fenerbahçe, Galatasaray, İTÜ rekabeti varsa, artık Ankara'da da Mülkiye, Harbiye, Kolejliler ve Harp Okulu rekabeti vardı. Hatta Harp Okulu ile Mülkiye arasında oynanan maçlar her seferinde tribünlerde çıkan kavgalar nedeniyle yarıda kalıyordu. İzmir'de de 1940'lardan başlayarak yerel lig kuruluyor ve Karşıyaka Spor Kulübü'nün öncülüğünde basketbol tüm İzmir'e yayılıyordu. İzmir'den de Şinasi Ertan, Yüksel Böke ve Ünal Büyükcaycan gibi yıldız oyuncular yetişmekteydi. Karşıyaka'nın yanı sıra muhteşem başarılarla imza atmış Altınordu, Altay ve Göztepe gibi kulüpler İzmir mahalli liginde mücadele veriyordu. Anadolu'da da Edirne, Eskişehir, Antalya gibi illerde mahalli ligler kuruluyordu. 1946-1966 yılları arasında düzenlenen Türkiye basketbol şampiyonalarına çeşitli illerin yerel liglerinde 1., 2. ve 3. olan

takımlar katılıyor ve Türkiye Şampiyonu elemeli maçlar sonucunda belli oluyordu. Bu yıllar arasında Galatasaray 11 defa şampiyonluğa ulaşırken, Fenerbahçe ve Modaspor 3'er, Harp Okulu ve Darüşşafaka 2'şer ve Beykoz bir defa şampiyonluğa ulaşmıştır. Bu yıllarda basketbol belki de tarihimizde ilk kez halktan bu denli büyük ilgi görüyor ve İTÜ spor salonu seyircilere yetmez oluyordu. Artık Türk basketbolu deplasmanlı ulusal bir lige hazırdı. Galatasaray, Fenerbahçe, İTÜ, Kadıköyspor, PTT, Kurtuluş, Muhafızgücü, Kolejliler, Suspor, Şekerspor, Altınordu ve Karşıyaka'nın katıldığı ilk deplasmanlı basketbol ligi 1966-1967 sezonunda sahne alıyor ve şampiyonluğu efsane pivot Hüseyin Alp'li kadrosuyla Altınordu kazanıyordu. Artan takım sayısıyla beraber ikinci basketbol ligi de kuruluyor ve küme düşme tehlikesi ve üst lige yükselme imkanı doğuyordu. Deplasmanlı ulusal ligle beraber Türkiye Kupası da verilmeye başlanıyor ve ilk Türkiye Kupası'nı Barış Küce'li, Mehmet Baturalp'li, Erdal Poyrazoğlu'lu kadrosuyla Fenerbahçe alıyordu. Ayrıca basketbola olan ilgiyi arttırmak için her sene serbest atış birinciliği turnuvası da düzenleniyordu. Bunlara ek olarak, 1960'lardan başlayarak müesseseler kulüpleri ve devlete bağlı kuruluşların takımları kulüp takımlarıyla beraber basketbol liglerinde mücadele veriyor ve rekabet seviyesini arttırıyordu. Efes Pilsen ve Ülkerspor modellerinin atası kabul edilebilecek bu oluşumlardan bazıları Türk Pirelli, Denizbank ve PTT'dir. 1980'lerden başlayarak Paşabahçe, Eczacıbaşı gibi takımların iddialı bir şekilde lige girmesiyle Türk basketbolu büyük ivme kazanmıştır. Ayrıca Pınar Karşıyaka, 1986-87 sezonunda kazandığı Türkiye şampiyonluğu ile basketbolu İstanbul ve Ankara şampiyonlarının tekeline çıkarıyordu. Milli takımımız da 1981'de Balkan Şampiyonu oluyor ve Efe Aydan Avrupa Karmasına seçilen ilk Türk basketbolcusu oluyordu. 1980 yılındaysa Eczacıbaşı Erkek Basketbol Takı-

mı, Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda çeyrek finalle yükselen ilk Türk takımı olmayı başarıyordu. Türk basketboluna ait bazı rekor ve ilkler ise şu şekildedir; Beşiktaşlı Hüdaî Budanur, İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılan Beşiktaş'ın İstanbul Karagücü'nü 110-56 yendiği maçta 110 sayı atarak sayı rekorunu uzun süre elinde bulundurmıştır. Ancak daha sonraları Erman Kunter, 1988 yılında Fenerbahçe formasıyla Hilalspor karşısında 153 sayı atarak rekoru eline geçirmiş, ayrıca bir yarıda attığı 81 sayıyla, bir devrede en fazla sayı üreten basketbolcu olarak da tarihe geçmiştir. Avrupa'ya transfer olan ilk Türk basketbolcu; Fransa'nın Racing Paris takımında oynayan Yalçın Granit'tir. Mirsad Türkcan, ABD Profesyonel Basketbol Ligi'nde (NBA) oynayan ilk Türk basketbolcusu olarak tarihe geçmiştir. Ayrıca 2001-2002 sezonunda CSKA Moskova takımında forma giyen Mirsad Türkcan, Avrupa Ligi normal sezonunda en değerli oyuncu (MVP) seçilen ilk Türk basketbolcusu olmuştur. Halen NBA'de en fazla forma giyen Türk oyuncu ünvanı Hidayet Türkoğlu'na aittir. Türkoğlu, Toronto Raptors'la yaptığı kontratla en çok kazanan Türk basketbolcusu da olmuştur. Mehmet Okur ise NBA'in geleneksel All Star hafta sonunda yer alan ilk Türk basketbolcu ünvanını almıştır. Ayrıca 2003-2004 sezonunda Detroit Pistons'ta şampiyonluk zevinci yaşayan milli basketbolcu Mehmet Okur, NBA'de şampiyonluk yaşayan ilk Türk oyuncu da olmuştur. Avrupa'da profesyonel liglerde bir takım çalıştıran ilk antrenör ise Ergin Ataman'dır. 2001-2002 sezonunda İtalya'nın Montepaschi Siena takımını çalıştıran ve takımına ilk sezonunda Avrupa Raimundo Saporta Kupası'nı kazandıran Ataman, Avrupa'da kupa kaldıran ilk ve tek Türk antrenör olmuştur. Türk basketbol tarihinde ilkler ve rekorlara imza atması bakımından sanıyorum Efes Pilsen kadar önemli bir takım olmamıştır. Efes Pilsen, 1996 yılında Avrupa Radivoj Koraç Kupası'nı müzesine götürerek, ilk kez bu spor dalında Avrupa kupası kazanan Türk takımı ünvanını aldı. Petar Naumoski'li, Ufuk Sarıca'lı, Tamer Oyguç'lu, Conrad Mcrae'li, Volkan Aydın'lı, Murat Evliyaoğlu'lu, Mirsat Türkcan'lı efsane kadrosuyla bu başarıyla ulaşan Efes Pilsen, zaten bu başarısının sinyallerini 1993 yılında da Avrupa Kulüpler Kupası'nda Yunan takımı Aris ile final oynayarak vermiştir. Bu maçta Aris'e 50-48'lik skorla çok şanssız bir şekilde mağ-

lup olan takımımızın oyuncularına, maç çıkışı maçı kazanmalarına karşın gözlerini Türk düşmanlığı bürümüş yüzlerce Rum taraftarı saldırmıştır. Ayrıca Efes Pilsen, 1999-2000 sezonunda da Avrupa Ligi'nde "Dörtlü Final"e kalıp, erkek basketbol takımı olarak Avrupa 3.'sü olarak bir ilke daha imza atmıştır. 259 kez milli formayı giyen Efe Aydan, en fazla milli olan oyuncu olarak tarihe geçerken, Levent Topsakal, Türkiye-İrlanda yıldız milli maçında 78 sayı atarak, milli formayla bir maçta en çok sayı atan oyuncu ünvanını almıştır. İstanbul'da düzenlenen 32. Avrupa Erkekler Basketbol Şampiyonası'na çok iyi hazırlanan "12 Dev Adam" lakaplı A Milli Takımımız, bu turnuvada tarihinde ilk kez Avrupa ikincisi olmuş ve çok büyük bir başarıya imza atmıştır. A Milli Takım, 2002 yılında ilk kez Dünya Şampiyonası'nda mücadele etme başarısını göstermiş, ancak turnuvada 9. olabilmştir. 2010 yılında Türk Milli Basketbol Takımı portföyüne dünya ikinciliğini de eklemiştir. İstanbul'da düzenlenen turnuvanın final maçında "Dream Team" olarak bilinen ABD Basketbol Milli Takımı'na 81-64 yenilen 12 Dev Adam, yine de büyük bir başarıya imza atmıştır. Bugün Türk basketbolu güçlenen altyapısı ve yaygınlığı ile, tüm imkansızlıklara rağmen geleceğe umutla bakmaktadır. NBA'de forma giyen oyuncularımızın sayıca artması ve başarılarının büyümesi basketbolumuz açısından olumlu bir gelişmedir. Ancak Avrupa'da mücadele eden takımlarımızın eski başarılarından uzak olmaları ve ligimizdeki takımların tüm kaliteli oyuncularına rağmen seyirci anlamında birkaç kulüp dışında iyi bir performans gösterememeleri ciddi sorunlar olarak karşımıza çıkıyor. Federasyonun müessese ve büyük kulüp takımlarına gösterdiği ilgi ve yakınlığı, seyirci potansiyeli olan diğer kulüplere de göstermesi durumunda basketbol ligimiz daha heyecanlı ve kaliteli müsabakalara ve sezonlara sahne olabilir.

KAYNAKLAR:

Atabeyoğlu, Cem, "Türk Basketbolu", 1970, İstanbul Matbaası
Ntvmsnbc.com, <http://www.ntvmsnbc.com/news/345316.dsp>
TBF, <http://www.tbf.org.tr>

OKULUMUZDAN ETKİNLİKLER

PROF. DR. MİM KEMAL ÖKE SORUMLULUK BİLİNCİ VELİ AKADEMİLERİ

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün Veli Akademileri projesi kapsamında, 11.01.2020 Cumartesi günü Sorumluluk Bilinci konusu üzerine Prof. Dr. Mim Kemal Öke hocamız velilerimizle bir araya geldi.

Ortaokul Koordinatörümüz Ahmet Naim Can tarafından moderatörlüğü yapılan program, söyleşi tadında geçmiştir.

Sorumluluk nedir, sorumluluğun çeşitleri ve önem derecesi, etrafımızdakilere karşı sorumluluklarımız ve sorumluluk sahibi evlat yetiştirme gibi başlıklar üzerinden Prof. Dr. Mim Kemal Öke hocamız velilerimizi kendine has coşkulu üslubuyla velilerimizi bilgilendirmiş ve yine kendi hayatında örnekler vererek konuyu detaylandırmıştır.

AFAD AFETE HAZIRLIK VE DEPREM EĞİTİMİ

Depreme karşı bilinçlendirme ve hazırlık amacıyla Beyoğlu Belediyesi organizasyonunda okulumuz öğrencilerine yönelik seminer ve ardından deprem tatbikat programı gerçekleştirilmiştir. İstanbul İl Afet ve Acil Durum Müdürlüğüne bağlı alanlarında uzman ekipler tarafından verilen seminerde öğrencilere, deprem anında ve sonrasında neler yapmaları gerektiği konusunda bilgi verildi. Öğrencilerimizin pür dikkat takip ettiği seminerde, afet çantasının önemi de vurgulanarak, afet çantasının nasıl hazırlanması gerektiği de anlatıldı.

PROF.DR.M.SABRİ KÜÇÜKAŞÇI MEDENİYETİMİZİN TARİHİ VE GELECEĞİ

Öğrencilerimizin medeniyetimizin temellerini bilmesi, bu medeniyeti oluşturan kişi, durum ve olayları tanıması amacıyla başlattığımız Medeniyetimizin Tarihi ve Geleceği isimli sempozyumlar dizisinin ilkinin 19.02.2020 Çarşamba günü Prof. Dr. Mustafa Sabri KÜÇÜKAŞÇI ile gerçekleştirdik.

Sayın Prof. Dr. Mustafa Sabri KÜÇÜKAŞÇI öğrencilerimize İslam tarihinin başlangıç noktasını ve İslam kültürünün ortaya çıkışı, gelişim süreci ve oluşumunda etkili olan faktörleri anlattı. Programımız soru cevap etkinliğiyle sona erdi.

MEHMET AKİF ERSOY'U ANMA PROGRAMI

Hakk'ın Sesi Mehmet Akif, 83.Ölüm Yıl Dönümünde Okulumuzun Hazırladığı İlçe Programıyla Anıldı.

İstiklal Şairimiz Mehmet Akif Ersoy 'u 83.ölüm yıl dönümünde anma vesilesiyle tertip edilen Beyoğlu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü resmi programı, 27 Aralık Cuma günü okulumuzda gerçekleştirildi. Okulumuz öğrencilerinin hazırladığı programa Beyoğlu Kaymakamımız Sayın Mustafa Demirelli, Beyoğlu Belediye Başkanımız Sayın Haydar Ali Yıldız, Beyoğlu İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Cemil Sarıcı ve güzide ilçemizin okullarının idarecileri ve öğrencileri teşrif etti. Program; saygı duruşu, İstiklal Marşı ve Kuran-ı Kerim tilavetinin ardından yapılan protokol konuşmalarıyla başladı. Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencileri okul korosunun Mehmet Akif Ersoy'un bestelenmiş şiirlerini seslendirmesiyle izleyiciler mest oldu. Okulumuzun tiyatro ekibinin hazırlayıp sahnelediği ve Mehmet Akif Ersoy'un hayatından bir kesitin anlatıldığı tiyatro gösterisi, izleyicileri İstiklal yıllarına götürdü. Akif'in milli mücadelede azmi ve kararlılığı bir kez daha gözler önüne serildi. Program iki ortaokul öğrencimizin İstiklal Marşı şiirinin tamamını okumasıyla sona erdi. Biz de Hakk'ın Sesi Mehmet Akif Ersoy ve bu vatan için toprağa düşmüş tüm şehitlerimizi rahmet ve minnetle anıyoruz.

BEHÇET NECATİGİL'E SAYGI GECESİ

11 Aralık Çarşamba günü, okulumuzun genç şairleri tarafından "İstanbul'u Okuyorum " projesi kapsamında ölümünün 40. yıldönümünde Behçet Necatigil'e Saygı Gecesi düzenlendi. Öğrencilerin davetini kırmayıp programımızı teşrif eden şair -yazar Özgür ÇOBAN, müzik eşliğinde seslendirdiği şiirleriyle geceye ayrı bir renk kattı. Okulumuzun genç şairlerinin Behçet Necatigil'i tanıtan konuşmaları ve usta şairin birbirinden güzel şiirlerini seslendirmesiyle, programa katılanlar şiirin büyüğü atmosferinde unutulmaz anılar yaşadı. Bizler de programın hazırlanmasında emeği geçen edebiyat zümresi öğretmenleri ve 10.sınıf öğrencilerine teşekkür ediyor, Evler Şairi Behçet Necatigil'i saygı ve rahmetle anıyoruz.

DÜNYA ARAPÇA GÜNÜ ETKİNLİKLERİ

18 Aralık Dünya Arapça Günü münasebetiyle, Öğrencilerimiz Arap Dilindeki gelişimlerini ve bu dili üst düzeyde kullanma becerisi ile sergiledikleri sahne etkinlikleri için İstanbul'un seçkin üniversitelerinde sahne aldılar. Dünya Arapça Gününe özel orijinal senaryonun sahnelendiği tiyatro oyunu için öğrencilerimiz profesyonel bir ekip tarafından hazırlandı. Arapça şiir, şarkı ve Fatih Sultan Mehmet isimli tiyatro oyunu, Dünya Arapça Günü Etkinlikleri kapsamında okulumuz konferans salonunda öğrenci ve velilerimize yönelik olarak da sahnelenmiş ve büyük beğeni toplamıştır.

BİLİŞSEL BECERİLERİ GELİŞTİRME SİSTEMİ

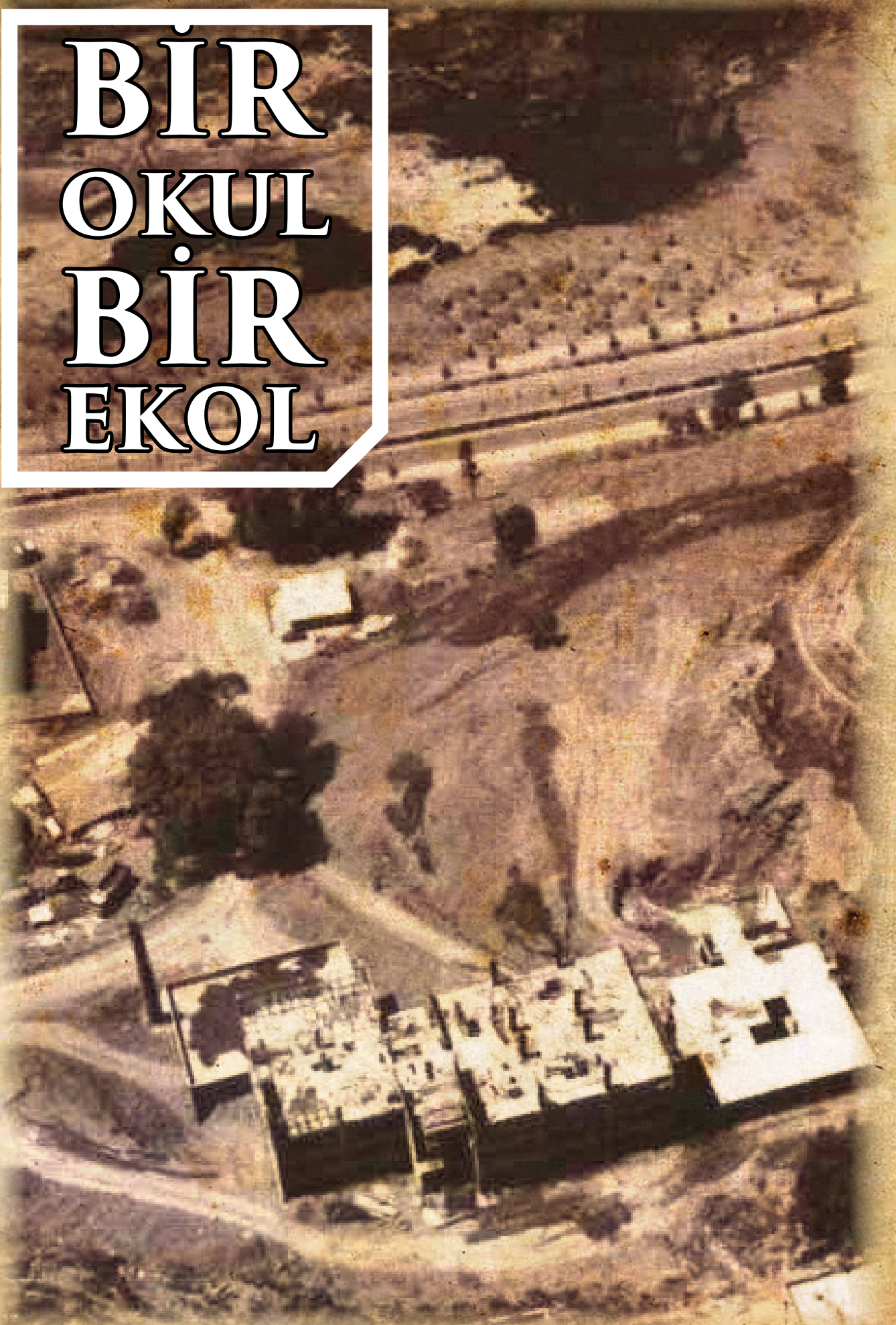
Ortaokul koordinatörlüğümüz ile rehberlik ve psikolojik danışmanlık servisimizin organizasyonunda gerçekleştirilen Bilişsel Becerileri Geliştirme Sistemi aktivite analizlerini velilerimizle paylaşmak ve sürecin sağlıklı yürütülmesi için gerekli tedbirleri değerlendirmek üzere 11 Ocak 2019 Cumartesi günü velilerimizle bir araya geldik.

KARIYER GÜNLERİNE İLK ADIM

Üsküdar İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve Üsküdar İmam Hatip Ortaokulu tarafından organize edilen ve yüzlerce ortaokul öğrencisinin katılımı ile gerçekleşen "Kariyer Günlerine İlk Adım" programında öğrencilerimiz hem konferans salonunda hem de tanıtım standında okulumuzun ile ilgili merak edilen soruları detaylı şekilde cevapladılar.

**BİR
OKUL
BİR
EKOL**

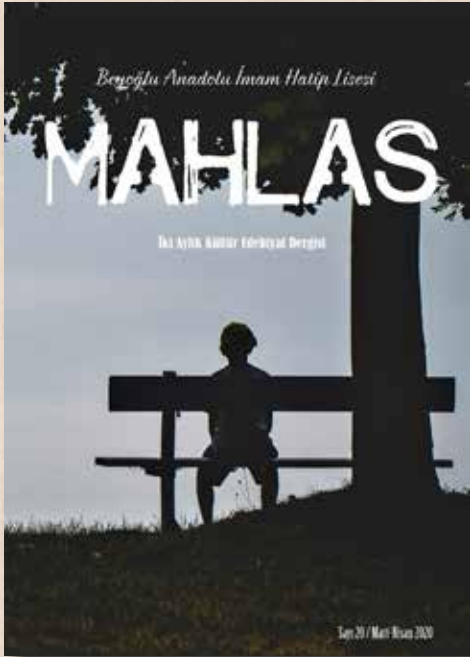
DIĞER YAYINLARIMIZ

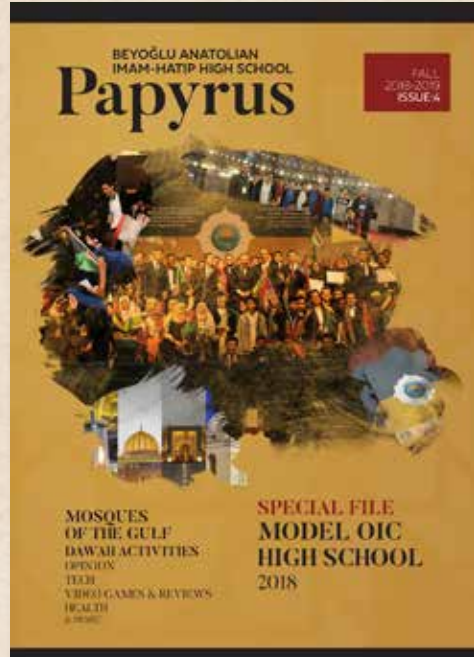
**PARADOKS
FEN BİLİMLERİ DERGİSİ**

**BEYOĞLU
ARAPÇA DERGİ**

**MAHLAS
KÜLTÜR-EDEBİYAT**

**BEYOĞLU - PYPYRUS
İNGİLİZCE DERGİ**

İmrahor Cad. No:88
Sütlüce Beyoğlu/İstanbul
0212 210 24 13
0212 210 24 14
www.beyogluanadoluihl.k12.tr
beyogluanadoluihl@hotmail.com

/beyogluanadoluihl

